

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ได้กระบวนการและการใช้ผลในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา เพื่อการศึกษานวัตกรรมศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของครูมัธยมศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และศึกษาเชิงคุณภาพแบบพหุกรณีศึกษาโดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participatory observation) การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (informal interview) และแบบเจาะลึก (indepth interview) และการวิเคราะห์เอกสาร (documentary analysis) จากกรณีศึกษา 3 กรณีศึกษา ผลจากการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

1. ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ปริมาณครูที่รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. ความคิดเห็นของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 4.1 เหตุผลที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 4.2 สิ่งที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 4.3 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
5. ความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 5.1 สิ่งที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 5.2 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 5.3 กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 5.4 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติกิจกรรมกับไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 6.1 สิ่งที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 6.2 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากพหุกรณีศึกษา

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ
- 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาพหุกรณีศึกษา
- 3 สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและพหุกรณีศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

การวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ทราบถึงสภาพปัจจุบันของกระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งรวมถึงวิธีการและสิ่งที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน คือ

1. ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ปริมาณครูที่รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. ความคิดเห็นของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
5. ความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายละเอียดของแต่ละตอนมีดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาทั้งหมด จำนวน 390 คน จาก 152 โรงเรียนทั่วประเทศ ผลการวิเคราะห์ลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
หญิง	285	73.1
ชาย	105	26.9

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
2.อายุ		
21 - 25 ปี	13	3.3
26 - 30 ปี	39	10.0
31 - 35 ปี	54	13.8
36 - 40 ปี	84	21.5
41 - 45 ปี	123	31.5
46 - 50 ปี	40	10.3
มากกว่า 50 ปี	27	6.9
ไม่ระบุ	10	2.6
3.วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	321	82.3
ปริญญาโท	65	16.7
ปริญญาเอก	2	0.5
ไม่ระบุ	2	0.5
4.ประสบการณ์ในการสอน		
1 - 7 ปี	68	17.4
8 - 14 ปี	115	29.5
15 - 21 ปี	98	25.1
22 - 28 ปี	88	22.6
29 - 35 ปี	15	3.9
ไม่ระบุ	6	1.5
5.สอนประจำกลุ่มสาระวิชา		
ภาษาอังกฤษ	91	23.3
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	68	17.4
คณิตศาสตร์	65	16.7
วิทยาศาสตร์	57	14.6
ภาษาไทย	47	12.1
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	35	9.0
สุขศึกษา และพลศึกษา	21	5.4
ศิลป์	6	1.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
6.อาจารย์ประจำชั้น		
เป็นอาจารย์ประจำชั้นมัธยมปลาย	172	44.1
เป็นอาจารย์ประจำชั้นมัธยมต้น	164	42.1
ไม่เป็นอาจารย์ประจำชั้น	45	11.5
7.ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)		
4 – 10 คาบ	9	2.3
11 – 16 คาบ	38	9.7
17 – 22 คาบ	229	58.7
23 – 28 คาบ	108	27.7
29 – 35 คาบ	3	0.8
ไม่ระบุ	3	0.8
8.งานด้านการสนับสนุนการสอน		
งานวิชาการ	181	46.4
งานการเงิน รุรการ และพัสดุ	63	16.1
งานปกครอง	20	5.1
งานอาคารสถานที่	19	4.9
งานแผนงาน	17	4.4
งานบรรณรักษ์	17	4.4
งานประชาสัมพันธ์	14	3.6
งานอนามัย	14	3.6
หัวหน้าหมวด	13	3.3
งานบุคลากรและสารบรรณ	11	2.8
งานบริการ	9	2.3
งานแนะแนว	7	1.8
งานโภชนาการ	5	1.3
9.เวลาในการสนับสนุนการสอน		
1 – 7 คาบ/สัปดาห์	92	23.6
8 – 14 คาบ/สัปดาห์	83	21.3
15 – 21 คาบ/สัปดาห์	66	16.9
22 – 28 คาบ/สัปดาห์	7	1.8
29 – 35 คาบ/สัปดาห์	6	1.5
ไม่ระบุ	136	34.9

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
10. เข้าร่วมประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ดูงาน		
ในปี 2544 – 2545		
ไม่ได้เข้าร่วม	7	1.8
เข้าร่วม 1 – 2 ครั้ง	81	20.8
เข้าร่วม 3 – 5 ครั้ง	170	43.6
เข้าร่วม 6 – 10 ครั้ง	83	21.3
เข้าร่วมมากกว่า 10 ครั้ง	42	10.8
ไม่ระบุ	7	1.8
11. ผลงานวิชาการ/ผลงานพัฒนาการสอน		
ไม่มีผลงาน	121	31.0
มีผลงาน 1 – 2 ชิ้น	166	42.6
มีผลงาน 3 – 5 ชิ้น	61	15.6
มีผลงาน 6 – 10 ชิ้น	21	5.4
มีผลงานมากกว่า 10 ชิ้น	13	3.3
ไม่ระบุ	8	2.1
12. ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน		
ภาคกลาง	113	29.0
ภาคเหนือ	111	28.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	95	24.4
ภาคใต้	71	18.2

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังของครู พบว่า กลุ่มตัวอย่างครูที่ศึกษามีทั้งชาย และหญิง แต่ส่วนใหญ่เป็นครูหญิง จำนวน 285 คน (ร้อยละ 73.1) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 105 คน (ร้อยละ 26.9)

ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 45 ปี จำนวน 123 คน (ร้อยละ 31.5) รองลงมาครูอายุ 36 – 40 ปี จำนวน 84 คน (ร้อยละ 21.5) และ อายุ 31 – 35 ปี จำนวน 54 คน (ร้อยละ 13.8)

ในด้านวุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่จบวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 321 คน (ร้อยละ 82.8) รองลงมาจบวุฒิการศึกษาสูงสุด

ระดับปริญญาโท จำนวน 65 คน (ร้อยละ 16.7) และจบระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.5) ตามลำดับ

ในด้านประสบการณ์ในการสอนของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน 8 – 14 ปี จำนวน 115 คน (ร้อยละ 29.45) รองลงมา มีประสบการณ์ในการสอน 15 – 21 ปี จำนวน 98 คน (ร้อยละ 25.13) และมีประสบการณ์ในการสอน 22 – 28 ปี จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22.56) ตามลำดับ

ในด้านการสอนของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 91 คน (ร้อยละ 23.3) รองลงมา กลุ่มสาระวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.4) และกลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 16.7) ตามลำดับ

ในด้านของการเป็นอาจารย์ประจำชั้นของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 172 คน (ร้อยละ 44.1) รองลงมา เป็นครูที่ปรึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 164 คน (ร้อยละ 11.5) และจำนวน 45 คน (ร้อยละ 11.5) ไม่เป็นอาจารย์ประจำชั้น

ในด้านของภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์) ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีภาระงานสอน 17 – 22 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 229 คน (ร้อยละ 58.7) รองลงมา ครูมีภาระงานสอน 23 – 28 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 108 คน (ร้อยละ 27.7) และมีภาระงานสอน 12 – 16 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 38 (ร้อยละ 9.7) ตามลำดับ

ในด้านงานสนับสนุนการสอนของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่จะทำงานสนับสนุนการสอนในงานด้านวิชาการ จำนวน 181 คน (ร้อยละ 46.4) รองลงมา ครูสนับสนุนงานในด้านการเงิน ธุรการ และพัสดุ จำนวน 63 คน (ร้อยละ 16.1) และสนับสนุนงานในด้านงานปกครอง จำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.1) ตามลำดับ

ในด้านเวลาในการสนับสนุนการสอนของครูผู้ตอบแบบสอบถาม (คาบ/สัปดาห์) พบว่า ครูส่วนใหญ่สนับสนุนการสอน ไม่ระบุเวลา จำนวน 136 คน (ร้อยละ 34.9) รองลงมา ครูสนับสนุนการสอน 1 – 7 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 92 คน (ร้อยละ 23.6) และสนับสนุนการสอน 8 – 14 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 83 คน (ร้อยละ 21.3) ตามลำดับ

ในด้านการเข้าร่วมประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ดูงานในปี 2544 – 2545 ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ดูงาน 3 – 5 ครั้ง จำนวน 170 (ร้อยละ 43.6) รองลงมา ที่ครูเข้าร่วมประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ดูงาน 6 – 10 ครั้ง จำนวน 83 คน

(ร้อยละ 21.3) และครูเข้าร่วมประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ดูงาน 1 – 2 ครั้ง จำนวน 81 คน (ร้อยละ 20.8) ตามลำดับ

ในด้านการผลิตผลงานวิชาการ/ผลงานพัฒนาการสอน ในปี 2544 – 2545 ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีผลงานวิชาการ/ผลงานพัฒนาการสอน 1 – 2 ชิ้น จำนวน 166 คน (ร้อยละ 42.6) รองลงมาไม่มีผลงานวิชาการ/ผลงานพัฒนาการสอน จำนวน 121 คน (ร้อยละ 31.0) และครูมีผลงานวิชาการ/ผลงานพัฒนาการสอน 3 – 5 ชิ้น จำนวน 61 คน (ร้อยละ 15.6)

ในด้านลักษณะของที่ตั้งโรงเรียนตามภูมิภาคที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามตอบกลับมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครูในภาคกลาง จำนวน 113 ฉบับ (ร้อยละ 29.0) รองลงมาภาคเหนือ จำนวน 111 คน (ร้อยละ 28.5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 95 คน (ร้อยละ 24.4) และภาคใต้ จำนวน 71 คน (ร้อยละ 18.2) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของผลงานทางวิชาการ/ผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้ผลิตผลงานในช่วงปีการศึกษา 2544 – 2545

ผลผลิตทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
1. แผนการสอน	53	23.6
2. วิจัยในชั้นเรียน	33	14.7
3. สื่อการเรียนการสอน	27	12.0
4. เอกสารประกอบการสอน	27	12.0
5. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	18	8.0
6. บทเรียนสำเร็จรูป	16	7.1
7. แบบฝึกหัด	15	6.7
8. คู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อผู้ให้คำปรึกษา	10	4.4
9. แท้มสะสมการปฏิบัติงาน	9	4.0
10. การศึกษาเป็นรายบุคคล	9	4.0
11. โครงการงาน	8	3.5
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของผลงานทางวิชาการ/ผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้ผลิตผลงานในช่วงปีการศึกษา 2544 – 2545 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผลิตผลงานทางวิชาการ/ผลงานพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้ผลิตผลงานด้านแผนการสอน จำนวน 53 คน (ร้อยละ 23.6) รองลงมาผลิตผลงานด้านวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน (ร้อยละ 14.7) และผลิตผลงานด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน 27 คน (ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของการเข้าประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน ตามที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุว่าได้เข้าร่วมในปีการศึกษา 2544 – 2545

ประชุม/อบรม/ดูงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. อบรมงานวิจัยในชั้นเรียน	49	20.0
2. การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน	19	7.8
3. การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	17	6.9
4. การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	17	6.9
5. อบรมการประกันคุณภาพการศึกษา	14	5.7
6. การจัดทำแผนการสอน/การเขียนแผนการสอน	13	5.3
7. การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	13	5.3
8. อบรมครูแกนนำ	12	4.9
9. อบรมวิชาภาษาอังกฤษ	10	4.1
10. การสอนบูรณาการ	7	2.9
11. อบรมคอมพิวเตอร์	7	2.9
12. ฝึกอบรมการทำ GPA/PA	7	2.9
13. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	6	2.4
14. การอบรมการเขียนหลักสูตร	6	2.4
15. ประชุมสัมมนาครูแนะแนว	5	2.4
16. การประเมินผลตามสภาพจริง	4	1.6
17. ศึกษาดูงาน	4	1.6
18. การผลิตสื่อการสอน	4	1.6
19. การทำผลงานทางวิชาการ	4	1.6
20. ทักษะการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	3	1.2
21. อบรมครุคณิตศาสตร์	3	1.2
22. การบริหารงบประมาณ	3	1.2
23. อบรมสุขภาพจิต	3	1.2
24. การวิเคราะห์ข้อสอบ	3	1.2
25. อบรมผู้ประเมินภายใน	2	0.8
26. อบรมเพื่อพัฒนาครูเข้าสู่มาตรฐานวิชาชีพครู	2	0.8
27. แผนการสอนผู้เรียนเป็นสำคัญ	2	0.8
28. อบรมวิชาภาษาไทย	2	0.8
29. อบรมวิชาวิทยาศาสตร์	2	0.8
30. อบรมมาตรฐานการศึกษา	2	0.8
รวม	245	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์หรือร้อยละของการเข้าประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน ตามที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้เข้าร่วมในปีการศึกษา 2544 – 2545 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ศึกษาดูงานเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน

จำนวน 49 คน (ร้อยละ 20.0) รองลงมาเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาระดับพื้นฐาน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 7.8) และเกี่ยวกับการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 6.9) ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.4 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความจำเป็นในการทำควมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นทุกกรณี	291	74.6
จำเป็นบางกรณี	99	25.4
รวม	390	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามความจำเป็นในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นความจำเป็นในทุกกรณีที่จะต้องรู้จัก นักเรียนมากที่สุด ร้อยละ 74.4 รองลงมาเห็นว่าจำเป็นบางกรณี ร้อยละ 25.4 ไม่มีผู้ตอบ แบบสอบถามคนใดตอบไม่จำเป็นในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิหลังจำแนกตามความจำเป็นในการรู้จักนักเรียน

ตัวแปร ลักษณะภูมิหลังของครู	จำเป็นทุกกรณี		จำเป็นบางกรณี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
หญิง	216	75.8	69	24.2
ชาย	75	71.4	30	28.6
2. อายุ				
21 - 25 ปี	9	69.2	4	30.8
26 - 30 ปี	26	66.7	13	33.3
31 - 35 ปี	45	83.3	9	16.7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิภาคตั้งจำแนกตามความจำเป็นในการรู้จักนักเรียน

ตัวแปร ลักษณะภูมิภาคตั้งของครู	จำเป็นทุกกรณี		จำเป็นบางกรณี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
36 - 40 ปี	70	83.3	14	16.7
41 - 45 ปี	79	64.2	44	35.8
46 - 50 ปี	31	77.5	9	22.5
มากกว่า 50 ปี	25	92.6	2	7.4
ไม่ระบุ	6	60.0	4	40.0
3. วุฒิการศึกษา				
ปริญญาตรี	238	74.1	83	25.9
ปริญญาโท	49	75.4	16	24.6
ปริญญาเอก	2	100	-	-
ไม่ระบุ	2	100	-	-
4. สอนประจำกลุ่มสาระวิชา				
ภาษาอังกฤษ	63	69.2	28	30.8
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	63	92.6	5	7.4
คณิตศาสตร์	41	63.1	24	36.9
วิทยาศาสตร์	40	70.2	17	29.8
ภาษาไทย	38	80.9	9	19.1
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	20	57.1	15	42.9
สุขศึกษา และพลศึกษา	15	71.4	6	28.6
ศิลปะ	5	83.3	1	16.7
5. ครูประจำชั้น				
มัธยมศึกษาปลาย	126	73.3	46	26.7
มัธยมศึกษาต้น	120	72.3	44	27.7
ไม่ประจำชั้น	37	82.2	8	17.8
ไม่ระบุ	6	85.7	1	14.3
6. ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน				
ภาคเหนือ	85	76.6	26	23.4
ภาคกลาง	77	68.1	36	31.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	68	71.6	27	28.4
ภาคใต้	61	87.1	10	12.9

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิหลังจำแนกตามความจำเป็นในการรู้จักนักเรียนพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงส่วนใหญ่เห็นความจำเป็นทุกกรณีในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 216 คน (ร้อยละ 75.8) เห็นความจำเป็นบางกรณี จำนวน 69 คน (ร้อยละ 24.2) เพศชายส่วนใหญ่เห็นความจำเป็นทุกกรณี จำนวน 75 คน (ร้อยละ 71.4) เห็นความจำเป็นบางกรณี จำนวน 30 คน (ร้อยละ 28.6)

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุมากกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่เห็นความจำเป็นทุกกรณีในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ร้อยละ 92.6) รองลงมาอายุ 31-35 ปี และ 36-40 ปี (ร้อยละ 83.3) อายุ 21-25 ปี (ร้อยละ 69.2) ตามลำดับ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเห็นความจำเป็นบางกรณีส่วนใหญ่ อายุ 41-45 ปี (ร้อยละ 35.8) รองลงมา อายุ 26-30 ปี (ร้อยละ 33.3) อายุ 21-25 ปี (ร้อยละ 30.8) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามจบปริญญาตรีส่วนใหญ่เห็นความจำเป็นทุกกรณี ร้อยละ 74.1 และเห็นความจำเป็นบางกรณี ร้อยละ 25.9 จบปริญญาโทส่วนใหญ่เห็นความจำเป็นทุกกรณี ร้อยละ 75.4 และเห็นความจำเป็นบางกรณี ร้อยละ 24.6 ส่วนใหญ่ปริญญาเอกและไม่ระบุวุฒิการศึกษา เห็นความจำเป็นร้อยละ 100 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่สอนทุกกลุ่มสาระวิชา ครูประจำชั้นทุกระดับชั้น และทุกภูมิภาค เห็นความจำเป็นทุกกรณีในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. ปริมาณครูที่รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรม/การบันทึกข้อมูล เพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ปฏิบัติกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ปฏิบัติกิจกรรม	325	83.3
ไม่ปฏิบัติกิจกรรม	65	16.7
รวม	390	100

ตารางที่ 4.6 ผลวิเคราะห์จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรม/การบันทึกข้อมูลเพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 325 คน (ร้อยละ 83.3) และไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 65 คน (ร้อยละ 16.7)

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิหลังจำแนกตาม
การปฏิบัติกิจกรรม/การบันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	กิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
	ปฏิบัติกิจกรรม		ไม่ปฏิบัติกิจกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
หญิง	253	88.8	32	11.2
ชาย	72	68.6	33	31.4
2. อายุ				
21 - 25 ปี	10	76.9	3	23.1
26 - 30 ปี	31	79.5	8	20.5
31 - 35 ปี	44	81.5	10	18.5
36 - 40 ปี	64	76.2	20	23.8
41 - 45 ปี	110	89.4	13	10.6
46 - 50 ปี	36	90.0	4	10.0
มากกว่า 50 ปี	25	92.6	2	7.4
ไม่ระบุ	5	50.0	5	50.0
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	270	84.1	51	15.9
ปริญญาโท	51	78.5	14	21.5
ปริญญาเอก	2	100	-	-
ไม่ระบุ	2	100	-	-
4. ประสบการณ์ในการสอน				
1 - 7 ปี	53	77.9	15	22.1
8 - 14 ปี	90	78.3	25	21.7
15 - 21 ปี	85	86.7	13	13.3
22 - 28 ปี	78	88.6	10	11.4
29 - 35 ปี	14	93.3	1	6.7
ไม่ระบุ	5	83.3	1	16.7

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิหลังจำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรม/การบันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตัวแปรลักษณะภูมิหลัง	กิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
	ปฏิบัติกิจกรรม		ไม่ปฏิบัติกิจกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. สอนประจำกลุ่มสาระวิชา				
ภาษาอังกฤษ	84	92.3	7	7.7
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	59	86.8	9	13.2
คณิตศาสตร์	49	75.4	16	24.6
วิทยาศาสตร์	45	78.9	12	21.1
ภาษาไทย	37	78.7	10	21.3
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	27	77.1	8	22.9
สุขศึกษา และพลศึกษา	20	95.2	1	4.8
ศิลปะ	4	66.7	2	33.3
6. ครูประจำชั้น				
มัธยมศึกษาปลาย	143	83.1	29	16.9
มัธยมศึกษาต้น	142	86.6	22	13.4
ไม่ประจำชั้น	31	68.8	14	31.2
ไม่ระบุ	9	100	-	-
7. ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน				
ภาคกลาง	95	84.1	18	15.9
ภาคเหนือ	86	77.5	25	22.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	78	82.1	17	17.9
ภาคใต้	66	93.0	5	7.0

จากตารางที่ 4.7 ผลจากการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะของภูมิหลังจำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรม/การบันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 253 คน (ร้อยละ 88.8) ไม่ปฏิบัติกิจกรรมจำนวน 32 คน (ร้อยละ 11.2) และเพศชาย ส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 72 คน (ร้อยละ 68.6) ไม่ปฏิบัติกิจกรรมจำนวน 33 คน (ร้อยละ 31.4)

ช่วงอายุ 21-25 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 76.9 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 23.1 อายุ 26-30 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 79.5 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 20.5 อายุ 31-35 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 81.5 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 18.5 อายุ 36-40 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 76.2 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 23.8 อายุ 41-45 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 89.4 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 10.6 อายุ 46-50 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 90 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 10 และอายุมากกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 92.6 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 7.4 ส่วนผู้ที่ไม่ระบุอายุปฏิบัติกับไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 50

วุฒิการศึกษาปริญญาตรีส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 270 คน (ร้อยละ 84.1) ไม่ปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 51 คน (ร้อยละ 15.9) จบปริญญาโทส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 51 คน (ร้อยละ 78.5) ไม่ปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 14 คน (ร้อยละ 21.5) และจบปริญญาเอกกับไม่ระบุวุฒิการศึกษาปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 100

ประสบการณ์ในการสอน 1-7 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 77.9 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 22.1 ประสบการณ์ในการสอน 8-14 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 78.3 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 21.7 ประสบการณ์ในการสอน 15-21 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 86.7 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 13.3 ประสบการณ์ในการสอน 22-28 ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 88.6 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 6.7 ประสบการณ์ในการสอน 29-35 ปี ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 93.3 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 6.7 และไม่ระบุประสบการณ์ในการสอน ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 83.3 ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 16.7 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มสาระวิชา ครูที่สอนทุกระดับชั้น และทุกภูมิภาค ส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ศูนย์แพทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ความคิดเห็นของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.1 เหตุผลที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของการไม่ปฏิบัติกิจกรรม / บันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ไม่ปฏิบัติกิจกรรมเพราะ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีภาระงานมาก	33	50.8
2. หน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น	26	40.0
3. ไม่เห็นความจำเป็น	6	9.2
รวม	65	100

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของการไม่ปฏิบัติกิจกรรม/บันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สาเหตุของการไม่ปฏิบัติกิจกรรมส่วนใหญ่มีภาระงานมาก (ร้อยละ 50.8) รองลงมา มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น (ร้อยละ 40.0) ไม่เห็นความจำเป็นในการปฏิบัติ (ร้อยละ 9.2) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของการไม่ปฏิบัติกิจกรรม/บันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (n=65)

ตัวแปรตามลักษณะภูมิหลัง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรมเพราะ					
	ภาระงานสอนมาก		หน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น		ไม่เห็นความจำเป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
หญิง	18	56.3	11	34.3	3	9.4
ชาย	15	45.4	15	45.4	3	9.2
2. อายุ						
21 - 25 ปี	3	100	-	-	-	-
26 - 30 ปี	2	25.0	4	50.0	2	25.0
31 - 35 ปี	4	40.0	5	50.0	1	10.0
36 - 40 ปี	12	60.0	6	30.0	2	10.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของการไม่ปฏิบัติ
กิจกรรม/บันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (n=65)

ตัวแปร ตามลักษณะภูมิหลัง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรมเพราะ					
	ภาระงานสอนมาก		หน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น		ไม่เห็นความจำเป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
41 - 45 ปี	4	30.8	8	61.5	1	7.7
46 - 50 ปี	2	50.0	2	50.0	-	-
มากกว่า 50 ปี	1	50.0	1	50.0	-	-
ไม่ระบุ	5	100	-	-	-	-
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด						
ปริญญาตรี	27	53.0	20	39.2	4	7.8
ปริญญาโท	6	42.9	6	42.9	2	14.2
4. สอนประจำกลุ่มสาระวิชา						
ภาษาอังกฤษ	5	71.4	1	14.3	1	14.3
สังคมศึกษาศาสนาและ วัฒนธรรม	2	22.2	6	66.7	1	11.1
คณิตศาสตร์	8	50.0	6	37.5	2	12.5
วิทยาศาสตร์	9	75.0	2	16.7	1	8.3
ภาษาไทย	6	60.0	4	40.0	-	-
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	3	37.5	4	50.0	1	12.5
สุขศึกษา และพล ศึกษา	-	-	1	100	-	-
ศิลป	-	-	2	100	-	-
5. ครูประจำชั้น						
มัธยมศึกษาปลาย	17	58.6	8	27.6	4	13.8
มัธยมศึกษาต้น	7	31.8	13	59.1	2	9.1
ไม่ประจำชั้น	9	64.3	5	35.7	-	-
6. ภูมิภาคที่ตั้งของโรงเรียน						
ภาคเหนือ	13	52.0	10	40.0	2	8.0
ภาคกลาง	8	44.4	9	35.0	1	5.6
ภาคอีสาน	10	58.8	5	29.4	2	11.8
ภาคใต้	2	40.0	2	40.0	1	20.0

จากตารางที่ 4.9 จากผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เหตุผลของการไม่ปฏิบัติตามกิจกรรม/บันทึกข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า เพศหญิง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.3 และเพศชาย ร้อยละ 45.4 ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมเพราะภาระงานสอนมาก ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 34.3 และเพศชาย ร้อยละ 45.4 ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมเพราะมีหน้าที่รับผิดชอบ ด้านอื่น ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 9.4 และเพศชาย ร้อยละ 9.2 ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมเพราะไม่เห็นความ จำเป็น

4.2 สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคน ของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 65)

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความสำคัญ	SD.
ด้านภูมิหลัง			
1. ประวัติส่วนตัว	4.74	มากที่สุด	1.02
2. ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย	3.23	มาก	1.17
3. วิธีการอบรมเลี้ยงดู	2.25	น้อย	1.44
4. เศรษฐกิจครอบครัว	1.91	น้อย	1.30
5. บุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ	1.49	น้อย	1.20
6. ประสบการณ์การทำกิจกรรม	1.32	น้อย	1.34
ด้านลักษณะนิสัย			
1. ระเบียบวินัย	3.03	มาก	1.88
2. ความรับผิดชอบ	2.95	ปานกลาง	1.57
3. ความซื่อสัตย์สุจริต	2.38	น้อย	1.79
4. ความตรงต่อเวลา	1.35	น้อย	1.56
5. มนุษย์สัมพันธ์	1.35	น้อย	1.63
6. ความสนใจ / ความชอบ	1.11	น้อย	1.70
7. ความเมตตากรุณา	0.95	น้อยที่สุด	1.72
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	0.63	น้อยที่สุด	1.15
9. ความเสียสละ	0.58	น้อยที่สุด	1.06
10. ความประหยัด	0.55	น้อยที่สุด	1.40

ตารางที่ 4.10 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 65)

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
ด้านการเรียน			
1. การสนใจใฝ่รู้	3.60	มาก	1.43
2. ความถนัด	2.68	ปานกลาง	2.05
3. พื้นความรู้เดิม	2.37	น้อย	1.94
4. ความสามารถในการคิด	1.75	น้อย	1.52
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.28	น้อย	1.65
6. วิธีการเรียนรู้	1.18	น้อย	1.45
7. การเรียนด้วยตนเองเป็น	1.18	น้อย	1.42
8. ศักยภาพ	.91	น้อยที่สุด	1.41

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าด้านภูมิหลัง ประวัติส่วนตัวมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกายมีความสำคัญมาก ส่วนเศรษฐกิจครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดู บุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ และประสบการณ์ทำกิจกรรม มีความสำคัญระดับน้อย ด้านลักษณะนิสัย ระเบียบวินัยมีความสำคัญมาก รองลงมาความรับผิดชอบมีความสำคัญปานกลาง ด้านการเรียน การสนใจใฝ่รู้มีความสำคัญมาก รองลงมาความถนัดมีความสำคัญปานกลาง

4.3 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 65)

วิธีการในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
1. สัมภาษณ์เพื่อน	3.03	มาก	1.49
2. สัมภาษณ์นักเรียน	2.58	ปานกลาง	1.91
3. ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม	2.02	น้อย	2.26
4. สังเกตพฤติกรรม	2.02	น้อย	2.07

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียน
ของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 65)

วิธีการในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
5. สนทนากับเพื่อนครู	1.71	น้อย	1.45
6. เยี่ยมบ้าน	1.37	น้อย	1.34
7. เขียนเรียงความ	0.83	น้อย	1.64
8. ศึกษาข้อมูลจากบัตรสุขภาพ	0.43	น้อย	1.13
9. แบบสอบถาม	0.32	น้อยที่สุด	.87
10. การบ้าน / รายงาน	0.31	น้อยที่สุด	.71
11. การจดบันทึกประจำวัน	0.25	น้อยที่สุด	.87
12. แบบทดสอบ	0.17	น้อยที่สุด	.72

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนของครูที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า วิธีการสัมภาษณ์เพื่อนมีความสำคัญมาก รองลงมาการสัมภาษณ์นักเรียนมีความสำคัญปานกลาง และการศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม การสังเกตพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน มีความสำคัญน้อยตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ได้ทำความรู้จัก
นักเรียนแต่ละคน (ตอบได้หลายช่วงเวลา, ฐานในการคำนวณค่าร้อยละคือ 65)

ช่วงเวลาในการทำความรู้จัก นักเรียน	จำนวน N = 65	ร้อยละ
1. ทุกวัน	45	69.23
2. ระหว่างเปิดเทอม	33	50.77
3. ก่อนเปิดเทอม	7	10.77
4. หลังปิดเทอม	3	4.61

ตารางที่ 4.12 จากผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละ ของช่วงเวลาที่ได้ทำความรู้จักนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ช่วงเวลาในการทำ

ความรู้จักนักเรียนทุกวัน (ร้อยละ 69.23) รองลงมา ระหว่างเปิดเทอม (ร้อยละ 50.77) ก่อนเปิดเทอม (ร้อยละ 10.77) และหลังปิดเทอม (ร้อยละ 4.61) ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

5.1 สิ่งที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
ด้านภูมิหลัง			
1. ประวัติส่วนตัว	4.89	มากที่สุด	.54
2. ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย	3.17	มาก	1.16
3. เศรษฐกิจครอบครัว	2.26	ปานกลาง	1.35
4. วิธีการอบรมเลี้ยงดู	1.93	น้อย	1.38
5. บุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ	1.52	น้อย	1.14
6. ประสบการณ์การทำกิจกรรม	1.14	น้อย	1.26
ด้านลักษณะนิสัย			
1. ความรับผิดชอบ	4.05	มาก	1.17
2. ระเบียบวินัย	3.30	มาก	1.63
3. ความซื่อสัตย์สุจริต	2.30	น้อย	1.52
4. ความตรงต่อเวลา	1.18	น้อย	1.45
5. ความสนใจ / ความชอบ	1.22	น้อย	1.72
6. มนุษย์สัมพันธ์	0.94	น้อยที่สุด	1.36
7. ความเสียสละ	0.85	น้อยที่สุด	1.25
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	0.48	น้อยที่สุด	1.03
9. ความประหยัด	0.40	น้อยที่สุด	1.02
10. ความเมตตากรุณา	0.21	น้อยที่สุด	.69
ด้านการเรียน			
1. การสนใจใฝ่รู้	3.15	มาก	1.65
2. ความถนัด	3.22	มาก	1.71
3. พื้นความรู้เดิม	2.35	น้อย	2.07

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน
แต่ละคนของผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
4. ความสามารถในการคิด	1.52	น้อย	1.49
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.46	น้อย	1.61
6. ศักยภาพ	1.46	น้อย	1.62
7. วิธีการเรียนรู้	0.99	น้อยที่สุด	1.31
8. การเรียนด้วยตนเองเป็น	0.83	น้อยที่สุด	1.38

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ด้านภูมิหลัง ประวัตินักเรียนมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาข้อมูลด้านสุขภาพร่างกายมีสำคัญมาก และเศรษฐกิจครอบครัวมีความสำคัญปานกลาง ตามลำดับ ด้านลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัยมีความสำคัญมาก รองลงมาความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงต่อเวลาและความสนใจ/ความชอบ มีความสำคัญน้อย ตามลำดับ ด้านการเรียน การสนใจใฝ่รู้ และความถนัดมีความสำคัญมาก รองลงมาพื้นความรู้เดิม ความสามารถในการคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสำคัญน้อย ตามลำดับ

5.2 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียน
จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N=325)

วิธีการในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
1. สัมภาษณ์นักเรียน	2.84	ปานกลาง	1.74
2. ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม	2.77	ปานกลาง	2.20
3. สังเกตพฤติกรรม	2.09	น้อย	1.87
4. สัมภาษณ์เพื่อน	1.96	น้อย	1.52
5. เยี่ยมบ้าน	1.54	น้อย	1.56
6. สนทนากับเพื่อนครู	1.12	น้อย	1.34
7. แบบสอบถาม	0.95	น้อยที่สุด	1.66

ตารางที่ 4.14 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียน
จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N=325)

วิธีการในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	\bar{X}	ระดับความ สำคัญ	SD.
8. ศึกษาข้อมูลจากบัตรสุขภาพ	0.64	น้อยที่สุด	1.41
9. เขียนเรียงความ	0.48	น้อยที่สุด	1.61
10. การจดบันทึกประจำวัน	0.23	น้อยที่สุด	.76
11. การบ้าน / รายงาน	0.21	น้อยที่สุด	.82
12. แบบทดสอบ	0.12	น้อยที่สุด	.57

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียน จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า วิธีการสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม มีความสำคัญปานกลาง การสังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์เพื่อน กานเยี่ยมบ้าน มีความสำคัญน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ได้ทำความรู้จัก
นักเรียนแต่ละคน (ตอบได้หลายช่วงเวลา, ฐานในการคำนวณค่าร้อยละคือ 325)

ช่วงเวลาในการทำความรู้จัก นักเรียน	จำนวน N = 325	ร้อยละ
1. ทุกวัน	249	76.62
2. ระหว่างเปิดเทอม	153	47.07
3. ก่อนเปิดเทอม	24	7.38
4. หลังปิดเทอม	17	5.23

ตารางที่ 4.15 จากผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละ ของช่วงเวลาที่ได้ทำความรู้จักนักเรียนแต่ละคนของผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ช่วงเวลาในการทำความรู้จักนักเรียนทุกวัน (ร้อยละ 76.62) รองลงมา ระหว่างเปิดเทอม (ร้อยละ 47.07) ก่อนเปิดเทอม (ร้อยละ 7.38) หลังปิดเทอม (ร้อยละ 5.23) ตามลำดับ

5.4 กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ในการศึกษากระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทำการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มที่มีการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียน จำนวน 325 คน (ร้อยละ 83.3)

ตารางที่ 4.16 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความจำเป็นของขั้นตอนในกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 325)

กิจกรรม / ขั้นตอน	คิดว่าจำเป็น		คิดว่าไม่จำเป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐาน ของนักเรียน	324	99.7	1	0.3
2. การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการ เก็บข้อมูล	318	97.8	7	2.2
3. การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล นักเรียน	317	97.5	8	2.5
4. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นราย บุคคล	317	97.5	8	2.5
5. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำ ความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและ แนวทางในการช่วยเหลือ	323	99.4	2	.6
6. การสรุปผลการรู้จักนักเรียน	317	97.5	8	2.5
7. การนำผลไปใช้	320	98.5	5	1.5
8. การประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้	311	95.7	14	4.3
9. การนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข	316	97.2	9	2.8

ตารางที่ 4.16 จากผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความจำเป็นของขั้นตอนในกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าจำเป็น (ร้อยละ 99.7) การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูลส่วนใหญ่คิดว่าจำเป็น (ร้อยละ 97.8) การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าจำเป็น (ร้อยละ 97.5) การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล (ร้อยละ 97.5) การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางในการช่วยเหลือ (ร้อยละ 99.4) การสรุปผลการรู้จัก

นักเรียน (ร้อยละ 97.5) การนำผลไปใช้ (ร้อยละ 98.5) การประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้ (ร้อยละ 95.7) และการนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข (ร้อยละ 97.2)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ของความจำเป็นของขั้นตอนในกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 325)

กิจกรรม / ขั้นตอน	\bar{X}	ระดับความจำเป็น	SD	C.V. %
1. การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียน	2.80	มาก	.45	16.07
2. การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล	2.53	มาก	.64	25.30
3. การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	2.42	ปานกลาง	.74	30.58
4. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.76	มาก	.48	17.39
5. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางในการช่วยเหลือ	2.77	มาก	.51	18.41
6. การสรุปผลการรู้จักนักเรียน	2.65	มาก	.67	25.28
7. การนำผลไปใช้	2.73	มาก	.58	21.25
8. การประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้	2.55	มาก	.76	29.80
9. การนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข	2.66	มาก	.68	25.56

ตารางที่ 4.17 จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจายของความจำเป็นของขั้นตอนในกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ทุกขั้นตอนมีความจำเป็นในระดับมาก ยกเว้นการกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.18 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนตามช่วงเวลาในการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการรู้จำนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 325)

กิจกรรม / ขั้นตอน	ก่อนสอน		ขณะสอน		หลังสอน		ก่อนสอนและ ขณะสอน		ก่อนสอนและ หลังสอน		ขณะสอนและ หลังสอน		ก่อนสอน ขณะสอน และ หลังสอน		ไม่ระบุ	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียน	151	46.5	47	14.5	20	6.2	22	6.8	10	3.1	13	4.0	59	18.2	3	.9
2. การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล	107	32.9	88	27.1	40	12.3	12	3.7	5	1.5	6	1.8	57	17.5	10	3.1
3. การกำหนดแผนการจัดการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	128	39.4	44	13.5	78	24.0	6	1.8	10	3.1	2	.6	35	10.8	22	6.8
4. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล	23	7.1	62	19.1	137	42.2	2	.6	8	2.5	23	7.1	57	17.5	13	4.0
5. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางการช่วยเหลือ	14	4.3	50	15.4	170	52.3	4	1.2	9	2.8	27	8.3	39	12	12	3.7
6. การสรุปผลความรู้จำนักเรียน	2	.6	33	10.2	218	67.1	1	.3	3	.9	19	5.8	29	8.9	20	6.2
7. การนำผลไปใช้	14	4.3	111	34.2	107	32.9	6	1.8	1	.3	15	4.6	44	13.5	27	8.3
8. การประเมินผลผลการนำข้อสรุปไปใช้	7	2.2	44	13.5	193	59.4	4	1.2	2	.6	18	5.5	35	10.8	22	6.8
9. การนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข	13	4.0	60	18.5	183	56.3	4	1.2	3	.9	15	4.6	27	8.3	20	6.2

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าส่วนใหญ่การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติก่อนสอน (ร้อยละ 46.5) การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูลปฏิบัติก่อนสอน (ร้อยละ 32.9) การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลปฏิบัติก่อนสอน (ร้อยละ 39.4) การบันทึกข้อมูลนักเรียนปฏิบัติหลังสอน (ร้อยละ 42.2) การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนปฏิบัติหลังสอน (ร้อยละ 52.3) การสรุปผลการรู้จักนักเรียนปฏิบัติหลังสอน (ร้อยละ 67.1) การนำผลไปใช้ปฏิบัติขณะสอน (ร้อยละ 34.2) การประเมินผลนำข้อมูลไปใช้ปฏิบัติหลังสอน (ร้อยละ 59.4) และการนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไขปฏิบัติหลังสอน (ร้อยละ 56.3)

ตารางที่ 4.19 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (N = 325)

กิจกรรม / ขั้นตอน	ไม่เคยทำกิจกรรม		ทำกิจกรรม	
	N	%	N	%
1. การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียน	78	20.0	312	80.0
2. การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล	89	22.8	301	77.2
3. การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	110	28.2	280	71.8
4. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล	97	24.9	293	75.1
5. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางการช่วยเหลือ	91	23.3	299	76.7
6. การสรุปผลการรู้จักนักเรียน	115	29.5	275	70.5
7. การนำผลไปใช้	108	27.7	282	72.3
8. การประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้	126	32.3	264	67.7
9. การนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข	120	30.8	270	69.2

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการกระทำกิจกรรมในแต่ละชั้นของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ขั้นตอนการกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 312 คน (ร้อยละ 80) ขั้นตอนการเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูลส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 301 คน (ร้อยละ 77.2) ขั้นตอนการกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 280 คน (ร้อยละ 71.8) ขั้นตอนการบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 293 คน (ร้อยละ 75.1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางในการช่วยเหลือส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 299 คน (ร้อยละ 76.7) ขั้นตอนการสรุปผลการรู้จักนักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 275 คน (ร้อยละ 70.5) ขั้นตอนการนำผลไปใช้ส่วนใหญ่ทำกิจกรรม จำนวน 282 คน (ร้อยละ 72.3) ขั้นตอนการประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้ส่วนใหญ่ทำ กิจกรรม จำนวน 264 คน (ร้อยละ 67.7) ขั้นตอนการนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไขส่วนใหญ่ทำกิจกรรมจำนวน 270 คน (ร้อยละ 69.2)

ตารางที่ 4.20 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการกระทำกิจกรรมในแต่ละชั้นของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กิจกรรม / ขั้นตอน	1-2 ครั้ง/สัปดาห์		3-4 ครั้ง/สัปดาห์		ทุกวัน	
	N	%	N	%	N	%
1. การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียน	196	50.3	38	9.7	78	20.0
2. การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล	205	52.6	27	6.9	69	17.7
3. การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	199	51.0	36	9.2	45	11.5
4. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล	156	40.0	32	8.2	105	26.9
5. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางในการช่วยเหลือ	189	48.5	46	11.8	64	16.4
6. การสรุปผลการรู้จักนักเรียน	199	51.0	33	8.5	43	11.0
7. การนำผลไปใช้	170	43.6	29	7.4	83	21.3

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำกิจกรรมในแต่ละชั้นของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กิจกรรม / ชั้นตอน	1-2 ครั้ง/สัปดาห์		3-4 ครั้ง/สัปดาห์		ทุกวัน	
	N	%	N	%	n	%
8. การประเมินผลการนำข้อมูลไปใช้	191	49.0	32	8.2	41	10.5
9. การนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข	192	49.2	21	5.4	57	14.6

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำกิจกรรมในแต่ละชั้นตอนของกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าในแต่ละชั้นตอนของการปฏิบัติกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลส่วนใหญ่ปฏิบัติ 1 –2 ครั้ง/สัปดาห์ การกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน ร้อยละ 50.3 การเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล ร้อยละ 52.6 การกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล ร้อยละ 51 การบันทึกข้อมูล ร้อยละ 40 การวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียน ร้อยละ 48.5 การสรุปผลการรู้จักนักเรียน ร้อยละ 51 การนำผลไปใช้ ร้อยละ 43.6 การประเมินผล ร้อยละ 49 และการนำข้อมูลจากการประเมินมาแก้ไข ร้อยละ 49.2

5.5 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ของการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียน	\bar{X}	ระดับการใช้ผล	SD.	C.V.(%)
พัฒนานักเรียน				
1. การแก้ปัญหาในการเรียน	3.94	มาก	.79	20.05
2. การอยู่รวมกันในสังคมกับผู้อื่น	3.81	มาก	.87	22.83
3. ด้านความรู้ความสามารถ	3.77	มาก	.74	19.63
4. ด้านอารมณ์	3.64	มาก	.86	23.63
5. ด้านความถนัด	3.64	มาก	.88	24.18
6. ด้านสุขภาพจิต	3.50	มาก	.94	26.86
7. ด้านสุขภาพร่างกาย	3.13	ปานกลาง	1.17	37.38

ตารางที่ 4.21 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ของการใช้ผล
จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียน	\bar{X}	ระดับการ ใช้ผล	SD.	C.V.(%)
พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของ				
ครู				
1. การแก้ไขปัญหา นักเรียนเป็นรายบุคคล	3.75	มาก	.91	24.27
2. บรรยายภาคในชั้นเรียน	3.73	มาก	.84	22.52
3. การวางแผนการสอน	3.69	มาก	.95	25.75
4. แก้ไขปัญหาการเรียนการสอน	3.68	มาก	.93	25.27
3. การเพิ่มทักษะด้านการสอน	3.74	มาก	.86	22.99
4. การพัฒนาบุคลิกภาพ	3.66	มาก	.86	23.50
5. การเพิ่มความรู้ความสามารถ	3.65	มาก	.85	23.29
6. การเพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์	3.65	มาก	.84	23.01
พัฒนาอาจารย์				
1. การพัฒนาตามจรรยาบรรณครู	3.92	มาก	.80	20.41
2. การพัฒนาทักษะการทำงาน	3.75	มาก	.82	21.87
3. การเพิ่มทักษะด้านการสอน	3.74	มาก	.86	22.99
4. การพัฒนาบุคลิกภาพ	3.66	มาก	.86	23.50
5. การเพิ่มความรู้ความสามารถ	3.65	มาก	.85	23.29
6. การเพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์	3.65	มาก	.84	23.01
พัฒนาโรงเรียน				
1. การร่วมมือกับเพื่อนครูในการช่วยแก้ไขปัญหา นักเรียน	3.82	มาก	.84	21.99
2. การสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการจัด การเรียนการสอน	3.56	มาก	1.01	28.37
3. การสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จของโรงเรียน	3.55	มาก	.95	26.76

ตารางที่ 4.21 จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการใช้ผลจาก
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า การพัฒนานักเรียนส่วนใหญ่พัฒนาการแก้ปัญหาใน
การเรียน รองลงมาการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้านความรู้ความสามารถ ด้านอารมณ์ ตามลำดับ
พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่พัฒนาการแก้ไขปัญหา นักเรียนเป็น
รายบุคคล รองลงมาบรรยายภาคในชั้นเรียน การวางแผนการสอน ตามลำดับ การพัฒนาอาจารย์

ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาตามจรรยาบรรณครู รองลงมาการพัฒนาทักษะการทำงาน การเพิ่มทักษะด้านการสอน ตามลำดับ และการพัฒนาโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นการร่วมมือกับเพื่อนครูในการช่วยแก้ไขปัญหาให้นักเรียน รองลงมา การสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการจัดการเรียนการสอน การสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จของนักเรียน ตามลำดับ

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติกิจกรรมกับไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

6.1 สิ่งสำคัญของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคน จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน	ปฏิบัติกิจกรรม (n=325)			ไม่ปฏิบัติกิจกรรม(n=65)		
	\bar{X}	SD.	ระดับความสำคัญ	\bar{X}	SD.	ระดับความสำคัญ
ด้านภูมิหลัง						
1. ประวัติส่วนตัว	4.89	.54	มากที่สุด	4.74	1.02	มากที่สุด
2. ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย	3.17	1.16	มาก	3.23	1.17	มาก
3. เศรษฐกิจครอบครัว	2.26	1.35	ปานกลาง	1.91	1.30	น้อย
4. วิธีการอบรมเลี้ยงดู	1.93	1.38	น้อย	2.25	1.44	น้อย
5. บุคคลที่นักเรียนไว้ใจ	1.52	1.14	น้อย	1.49	1.20	น้อย
6. ประสบการณ์การทำงาน	1.14	1.26	น้อย	1.32	1.34	น้อย
ด้านลักษณะนิสัย						
1. ความรับผิดชอบ	4.05	1.17	มาก	2.95	1.57	ปานกลาง
2. ระเบียบวินัย	3.30	1.63	มาก	3.03	1.88	มาก
3. ความซื่อสัตย์สุจริต	2.30	1.52	น้อย	2.38	1.79	น้อย
4. ความตรงต่อเวลา	1.18	1.45	น้อย	1.35	1.56	น้อย
5. ความสนใจ / ความชอบ	1.22	1.72	น้อย	1.11	1.70	น้อย
6. มนุษย์สัมพันธ์	0.94	1.36	น้อยที่สุด	1.35	1.63	น้อย
7. ความเสียสละ	0.85	1.25	น้อยที่สุด	0.58	1.06	น้อยที่สุด
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	0.48	1.03	น้อยที่สุด	0.63	1.15	น้อยที่สุด
9. ความประหยัด	0.40	1.02	น้อยที่สุด	0.55	1.40	น้อยที่สุด
10. ความเมตตากรุณา	0.21	.69	น้อยที่สุด	0.95	1.72	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.22 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน
แต่ละคนจำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับ นักเรียน	ปฏิบัติกิจกรรม (n=325)			ไม่ปฏิบัติกิจกรรม(n=65)		
	\bar{X}	SD.	ระดับความ สำคัญ	\bar{X}	SD.	ระดับความ สำคัญ
ด้านการเรียน						
1. การสนใจใฝ่รู้	3.15	1.65	มาก	3.60	1.43	มาก
2. ความถนัด	3.22	1.71	มาก	2.68	2.05	ปานกลาง
3. พื้นความรู้เดิม	2.35	2.07	น้อย	2.37	1.94	น้อย
4. ความสามารถในการคิด	1.52	1.49	น้อย	1.75	1.52	น้อย
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.46	1.61	น้อย	1.28	1.65	น้อย
6. ศักยภาพ	1.46	1.62	น้อย	.91	1.41	น้อยที่สุด
7. วิธีการเรียนรู้	0.99	1.31	น้อยที่สุด	1.18	1.45	น้อย
8. การเรียนด้วยตนเองเป็น	0.83	1.38	น้อยที่สุด	1.18	1.42	น้อย

ตารางที่ 4.22 จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสิ่งสำคัญที่ครูต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคล จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียน สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านภูมิหลัง คือ ประวัติส่วนตัว รองลงมาข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย เศรษฐกิจครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดู ตามลำดับ สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบ รองลงมาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงต่อเวลา ตามลำดับ และสิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านการเรียน คือ ความถนัด รองลงมาความสนใจใฝ่รู้ พื้นความรู้เดิม ความสามารถในการคิด ตามลำดับ

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านภูมิหลัง คือ ประวัติส่วนตัว รองลงมาข้อมูลด้านสุขภาพ วิธีการอบรมเลี้ยงดู เศรษฐกิจครอบครัว ตามลำดับ สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านลักษณะนิสัย คือ ระเบียบวินัย รองลงมาความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงต่อเวลา ตามลำดับ สิ่งสำคัญที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียนด้านการเรียน คือ การสนใจใฝ่รู้ รองลงมาความถนัด พื้นความรู้เดิม ความสามารถในการคิด ตามลำดับ

6.2 วิธีการที่ควรใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียน
จำแนกตามการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

วิธีการในการทำความรู้จัก นักเรียน	ปฏิบัติกิจกรรม			ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรม		
	\bar{X}	SD.	ระดับ ความ สำคัญ	\bar{X}	SD.	ระดับ ความ สำคัญ
1. สัมภาษณ์นักเรียน	2.84	1.74	ปานกลาง	2.58	1.91	ปานกลาง
2. ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม	2.77	2.20	ปานกลาง	2.02	2.26	น้อย
3. สังเกตพฤติกรรม	2.09	1.87	น้อย	2.02	2.07	น้อย
4. สัมภาษณ์เพื่อน	1.96	1.52	น้อย	3.03	1.49	มาก
5. เยี่ยมบ้าน	1.54	1.56	น้อย	1.37	1.34	น้อย
6. สันทนาการกับเพื่อนครู	1.12	1.34	น้อย	1.71	1.45	น้อย
7. แบบสอบถาม	0.95	1.66	น้อยที่สุด	0.32	.87	น้อยที่สุด
8. ศึกษาข้อมูลจากบัตรสุขภาพ	0.64	1.41	น้อยที่สุด	0.43	1.13	น้อย
9. เขียนเรียงความ	0.48	1.61	น้อยที่สุด	0.83	1.64	น้อย
10. การจดบันทึกประจำวัน	0.23	.76	น้อยที่สุด	0.25	.87	น้อยที่สุด
11. การบ้าน / รายงาน	0.21	.82	น้อยที่สุด	0.31	.71	น้อยที่สุด
12. แบบทดสอบ	0.12	.57	น้อยที่สุด	0.17	.72	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.23 จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนที่สำคัญที่สุด คือ การสัมภาษณ์นักเรียน รองลงมา ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม สังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน และเยี่ยมบ้าน ตามลำดับ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนที่สำคัญที่สุด คือ สัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน รองลงมา สัมภาษณ์นักเรียน ศึกษาข้อมูลจากกระเบียนสะสม สังเกตพฤติกรรม และสนทนากับเพื่อนครู ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากพหุกรณีศึกษา

จากการศึกษาเชิงปริมาณทำให้ทราบถึงข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในภาพรวม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงได้ทำการศึกษาเป็นพหุกรณีศึกษา ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (informal interview) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (indepth interview) และการวิเคราะห์เอกสาร (document analysis) จาก 3 กรณีศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.24 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษา

รายละเอียด	กรณีศึกษาที่ 1	กรณีศึกษาที่ 2	กรณีศึกษาที่ 3
ชื่อ	ครูพนิดา (นามสมมติ)	ครูสวัสดิ์ (นามสมมติ)	ครูสุพจน์ (นามสมมติ)
เพศ	หญิง	หญิง	ชาย
อายุ	45 ปี	42 ปี	48 ปี
อายุราชการ	24 ปี	9 ปี	26 ปี
การศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
สาขา	ชีววิทยา	คหกรรมศาสตร์	การมัธยมศึกษา
ภูมิลำเนา	จ.พระนครศรีอยุธยา	จ.นครสวรรค์	จ.สุพรรณบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	จ.สระบุรี	จ.สุพรรณบุรี	จ.สุพรรณบุรี
สถานภาพ	แต่งงาน (ไม่มีบุตร)	สมรส (บุตร 1 คน)	แต่งงาน (บุตร 1 คน)
ตำแหน่ง	อาจารย์ 3 ระดับ 8	อาจารย์ 2 ระดับ 6	อาจารย์ 3 ระดับ 7
วิชาที่สอนในปัจจุบัน	วิทยาศาสตร์ ชั้น ม.1 ชีววิทยา ชั้น ม.4	คหกรรม ชั้น ม.1-ม.3 คอมพิวเตอร์ ม.1-ม.6	สังคมศึกษา ชั้น ม.4
ครูที่ปรึกษา	ชั้น ม.1/1 (ระบบตามนักเรียน)	ชั้น ม.4/1 (ระบบตามนักเรียน)	ชั้น ม.3/10 (ระบบตามนักเรียน)

1. กรณีศึกษาที่ 1 ครูพนิดา เป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8

1.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษาที่ 1

1.1.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษา

ปัจจุบันครูพนิดามีอายุ 45 ปี มีถิ่นกำเนิดอยู่ที่อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ได้บรรจุเข้ารับราชการในสังกัดกรมสามัญศึกษาที่โรงเรียน A (นามสมมติ) อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี มีอายุราชการ 24 ปี และครูแต่งงานแล้วสามีรับราชการครูเหมือนกัน ซึ่งเป็นครูที่โรงเรียน A ด้วยกัน จึงได้ตั้งภูมิลำเนาที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ครูไม่มีบุตร ดังนั้นครูได้บริจาคอวัยวะะทุกส่วนของร่างกายที่เป็นประโยชน์ให้กับสภากาชาด สถานที่พักอาศัยของครูอยู่ที่บ้านพักครูของทางโรงเรียน A

“บ้านครูอยู่บ้านพักครูไม่มีลูกสาวลูกชาย จะกลับบ้านก็มีรถมอเตอร์ไซด์คนละคันไม่ต้องรอกัน”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“ตัวเองไม่มีลูก อยู่กันสองคนก็ได้บริจาคอวัยวะะทุกส่วนให้กับสภากาชาดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปได้กุศลดี”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

ทางด้านการศึกษา ครูจบประโยคมัธยมศึกษาต้นที่อำเภอท่าเรือ โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วไปศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.สูง) ในวิชาเอกวิทยาศาสตร์ จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ หลังจากจบแล้วได้บรรจุเป็นครูที่โรงเรียน A จังหวัดสระบุรี ในปี พ.ศ. 2521 แล้วได้ไปศึกษาต่อการศึกษามัธยมศึกษา(กศ.บ.) วิชาเอกชีววิทยา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2526

ประวัติทางด้านการทำงาน ครูสอบบรรจุได้ที่โรงเรียน A อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ครูได้สอนอยู่ที่นั่นมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 และในปี พ.ศ. 2534-2536 ครูได้ไปศึกษาดูงานที่ มหาวิทยาลัย Shizuoka ประเทศญี่ปุ่น สาขาชีววิทยา โดยทุนกระทรวงศึกษาธิการของประเทศ ญี่ปุ่น (Monbusho) ส่วนทางด้านผลงานทางการศึกษาครูได้เป็นครูดีเด่นครูสภาอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

“ที่จริงครูเป็นคนจังหวัดอยุธยา แต่พอครูจบ ป.กศ.สูง ครูมาสอบบรรจุครูได้ที่โรงเรียน A และอยู่ที่นั่นมาตลอด”

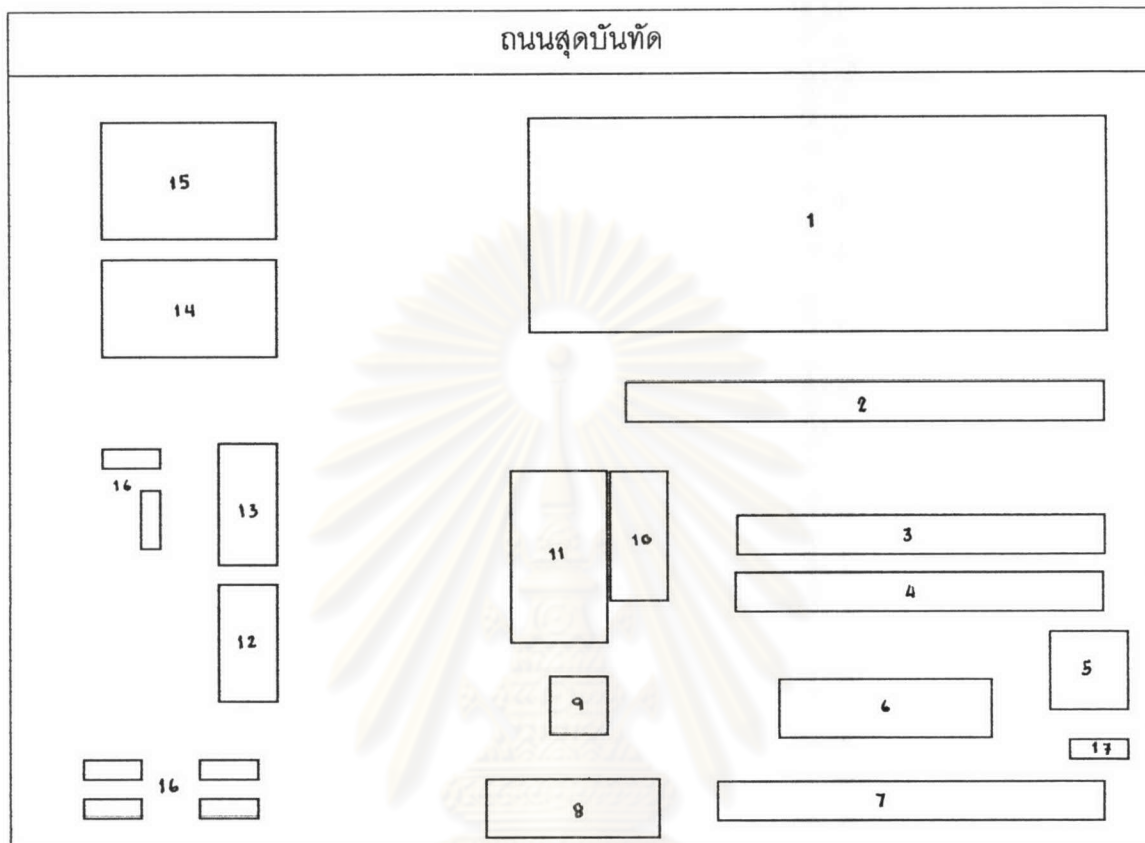
กรณีศึกษาที่ 1,29 ส.ค. 45

ประวัติตำแหน่งทางวิชาการ ตอนบรรจุรับราชการได้บรรจุในตำแหน่งครู 2 ระดับ 2 ในปี พ.ศ. 2521 และในปี พ.ศ. 2538 ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 หลังจากนั้นได้ทำผลงานขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 6 ในปี พ.ศ. 2540 และหลังจากนั้นได้นำเสนอผลงานขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 7 ในปี พ.ศ. 2544 หน้าที่ความรับผิดชอบเป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และวิชาชีววิทยา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หน้าที่รับผิดชอบนอกเหนือการสอนเป็นหัวหน้างานฝ่ายวิจัยของโรงเรียน

1.1.2 สภาพทั่วไปของโรงเรียน A (นามสมมติ)

โรงเรียน A เป็นโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งอยู่ในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตชุมชน ด้านหน้าโรงเรียนติดถนนหลักของอำเภอ ด้านหลังโรงเรียนจะเป็นที่ตั้งของส่วนราชการทั้งหมด อาทิ ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจภูธร และสถานีอนามัย เป็นต้น ด้านข้างโรงเรียนจะเป็นร้านค้าขายของต่างๆ มีร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต และเกมส์ต่างๆ ในบริเวณโรงเรียนมีพื้นที่กว้างขวาง มีสนามฟุตบอลขนาดใหญ่อยู่หน้าบริเวณโรงเรียน มีอาคารเรียน 3 อาคาร หอประชุม 1 อาคาร อาคารเรียนช่าง 2 อาคาร ห้องน้ำ 2 อาคาร โรงอาหารพร้อมโรงครัว 1 อาคาร

แผนผังโรงเรียน A ของกรณีศึกษาที่ 1

หมายเหตุ 1. สนามฟุตบอล 2. อาคารเรียนหลังที่ 1 3. อาคารเรียนหลังที่ 2 4. อาคารเรียนหลังที่ 4 5. โรงฝึกงานอุตสาหกรรมทั่วไป 6. อาคารเรียนหลังที่ 4 7. อาคารเรียน 6 ชั้น 8. โรงฝึกงาน 9. โรงฝึกงานคหกรรม 10. โรงอาหารต่อเติม 11. โรงอาหาร 12-13 โรงฝึกงาน 14. หอประชุม 15. หอประชุม(พิเศษ) 16. ส้วมนักเรียน 17. บ้านพักภารโรง

1.1.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนครู ของกรณีศึกษาที่ 1

ครูพนิดาเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจ มีความขยันตั้งใจในการทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางโรงเรียน เป็นผู้ทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งต่างๆเหล่านี้จึงทำให้ครูเป็นที่ยอมรับของเพื่อนครูในด้านการทำงาน และในด้านการดูแลช่วยเหลือ และติดตามนักเรียนอย่างดี

“เป็นคนเอาใจใส่งาน ทำงานเป็นระบบ ทุกสายงานที่เขารับผิดชอบทำงานเป็นระบบ ผู้ช่วยฯ และ ผู้อำนวยการ ให้เป็นแบบอย่าง ในการปฏิบัติกับนักเรียนด้านการดูแลกำกับ ติดตามเด็ก ”

เพื่อนครูคนที่ 3 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“กับเพื่อนครูด้วยกันก็ไม่มีปัญหาอะไร กิริยามารยาทเขาเป็นคนเรียบร้อยมีสัมมาคารวะ ส่วนใหญ่ที่พูดคุยกันจะเป็นเรื่องเด็กคนไหนมีปัญหา รูปแบบการติดตามเด็กของครูพนิดา เขาจะเป็นตัวอย่างที่ท่าน ผอ.ใช้เป็นแบบฟอร์ม ครูเขาค่อนข้างเป็นคนที่มีมุมเกี่ยวกับการทำงาน จริงจัง”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“เขาทำงานจริงจัง ถ้าเขารับผิดชอบงานอะไรก็ตามและต้องร่วมงานกับคนอื่นแล้วคนอื่นทำงานไม่ตรงตามความต้องการเขาจะทำใหม่เอง ถ้าใครไม่เข้าใจจะหาว่าเขาคิดหน้าบึ้ง แต่จริงๆ แล้ว ตัวครูพนิดาเขาทุ่มเทกับการทำงานมาก มีความเชื่อมั่นสูง และทำงานไม่เคยบ่น ไม่ว่าใคร ที่อยู่กับเขามาร่วม 10 ปีแล้ว นิสัยใจคอรู้จักกันดี”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“ครูจะแนะนำเพื่อนร่วมงานให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ มีความรับผิดชอบต่อผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติของตนเอง และผู้ร่วมงาน ไม่เอาเปรียบผู้ร่วมงาน มีความขยัน ละเอียด รอบคอบ รวดเร็วในการปฏิบัติงาน ประสานงานกับผู้อื่นได้ดี มีความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล”

จากการวิเคราะห์เอกสารรายงานผลการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองกรณีศึกษาที่ 1

1.1.4 ความสัมพันธ์กับนักเรียนของกรณีศึกษาที่ 1

ครูพนิดาปฏิบัติกับนักเรียนด้วยความเอาใจใส่ดีมากเหมือนลูกทุกคน ดูแลติดตามช่วยเหลือนักเรียนในทุกด้าน มีความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเอง นักเรียนกล้าพูดกล้าคุยกับครูในทุกๆ ปัญหา ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี

“ครูพนิดาจะดูแลเราเหมือนลูกทุกคน ไม่ว่าพวกเราจะทำกิจกรรมอะไรครูจะตั้งมากอยดูแลพวกเราเสมอ ท่านข่าวกลางวันครูจะมานั่งทานด้วย พูดคุยกับพวกเราดี ตอนเข้ามา

ใหม่ๆ กลัวเหมือนกัน ครูเขาจะเฉย พวกเราไม่กล้าคุยกับครูเขามากแต่พอได้รู้จักก็คุยกับเขาได้ทุกอย่างเลย”

นักเรียนประจำชั้น ม.1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“การดูแลนักเรียนจะเอาใจใส่มาก อย่างฝ่ายปกครองมีการชมเชยมีการติดตามดูแลนักเรียนตลอดทุกเดือน เอาใจใส่นักเรียนเหมือนลูก ครูพนิดาถูกตำหนิเขาไม่มี เป็นสาเหตุหนึ่งที่เขามีความใกล้ชิดกับนักเรียนของเขามาก ท่วมเทการทำงานได้ดี”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“พวกเรารักครูกันทุกคน ครูเอาใจใส่ดีมากมีปัญหาสามารถปรึกษาได้ทุกอย่างหรือมีปัญหาอะไรครูก็สามารถช่วยแก้ไขได้ ครูจะบอกพวกเราเสมอว่ามีอะไรก็ให้เข้าไปถาม เวลาเรียนกับครูสนุกดีไม่เครียดด้วย กล้าถามครูทั้งในห้องและนอกห้อง”

นักเรียนชั้น ม.4 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง ให้ความรัก และเมตตาแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินครูเสมอ”

จากการวิเคราะห์เอกสารรายงานผลการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองกรณีศึกษาที่ 1

1.2 กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2.1 สิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

เริ่มการทำมาความรู้จักนักเรียนสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ด้านประวัตินักเรียน ประวัติทางด้านครอบครัว ผู้ปกครองของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัว และในการศึกษาจะร่วมดูแลนักเรียนในที่ปรึกษาร่วมกับครูอีกท่านที่รับผิดชอบนักเรียนคนละครึ่งชั้นเรียนประมาณนักเรียน 25 คน ต่อครู 1 คน ซึ่งเป็นนโยบายของทางโรงเรียน

“เริ่มแรกจะให้เด็กเขียนประวัติ กรอกแบบฟอร์มที่จัดเตรียมไว้ และทางโรงเรียนมีนโยบายว่าคุณต้องทำแบบนี้ มีฟอร์มแต่ละคนเป็นอย่างไร”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“การดูแลเด็กในที่ปรึกษาห้องหนึ่งจะมีครูที่ปรึกษา 2 คน จะแบ่งกันคนละครึ่งประมาณ 25 คน ต่อครู 1 คน ก็จะมีการศึกษาถึงประวัตินักเรียน ครอบครัวหรือใครที่เป็นผู้ปกครองของเด็กนำมาเป็นข้อมูลอย่างแรก”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“ในการทำความเข้าใจเด็ก จะต้องดูถึงฐานะทางบ้านของเขาว่าเป็นอย่างไร อยู่กับพ่อ-แม่ หรือเปล่า หรือพ่อแม่ไปทำงานที่อื่น พ่อ-แม่แยกกันมั้ย”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“ครูจะให้แนะนำตัวให้เขียนประวัติกรอก มีความสามารถอะไรให้เขียน ในช่วงแรกๆ ครูก็ยังจำไม่ค่อยได้เท่าไร ช่วงหลังครูก็จะจำได้ มีเรียกชื่อเล่นบ้าง”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

1.2.2 วิธีการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา

ครูพินิตามีวิธีการในการเก็บข้อมูลโดยอาศัยกิจกรรมการเข้าแถวหน้าเสาธงในตอนเช้าของทุกวัน ครูจะใช้การสังเกต และมีการจัดทำแบบฟอร์มการสังเกตพฤติกรรมการเข้าแถวโดยให้นักเรียนเป็นผู้ทำแบบสังเกตพฤติกรรมด้วยกันทุกคน เป็นกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อนการเข้าแถวจะมีกิจกรรมเช็คชื่อการมาโรงเรียนของนักเรียน ครูพินิตาได้จัดทำแบบเช็คชื่อการเข้าแถวตอนเช้าและจะมีช่องชื่อของครูพินิตาอยู่ด้วยให้นักเรียนเป็นคนเช็คชื่อ

“ตอนเช้ามีกิจกรรมหน้าเสาธง ร้องเพลงชาติ สวดมนต์ ฟังครูอบรม เด็กเขาจะคุยเก่ง พอเด็กคุยเก่งเราก็จะคิดว่าต้องทำอะไรเขาถึงจะรู้จักการฟัง เราก็ทำฟอร์มให้เขาแล้วถามเขาว่าต้องทำอะไร แกล้งๆถามเขาว่าต้องทำอะไร เขาก็จะบอกให้ผลัดกันดู ครูก็จะทำฟอร์มให้เขา ให้เขาบันทึกว่า ในแต่ละสัปดาห์ แต่ละเรื่องเขาทำไม่เหมาะสมไม่ควรสักเท่าไร เราก็จะเก็บสถิติไว้ ถ้าเห็นว่าคนไหนเยอะผิดปกติ คือแน่นอนเด็กก็คุยตามภาษา

ของเขา แต่คนไหนมันไหลดไปหรือว่าเกินไปก็จะคุยกับเขาว่าสถิติหนูไม่ดี หนูควรจะปรับปรุงอย่างนี้นะ”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“ครูพินิตาเข้าแถวหน้าชั้นทุกวัน มีการเซ็นชื่อเข้าแถวทุกวัน ต้องเช็คคนนักเรียนมีการบันทึกไฮมูมทุกวัน”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“เข้าแถวทุกเช้าเขาก็จะมาก่อนนักเรียน มาดูว่านักเรียนประพฤติอย่างไรในการเข้าแถวเคารพธงชาติ และก็จะเน้นว่าใครร้องเพลงชาติบ้างไม่ร้องเพลงชาติบ้าง ถ้าไม่ร้องครูจะให้ออกมาเขียนร้องเพลงชาติคนเดียว”

นักเรียนชั้น ม.1คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“ตอนเช้าครูจะให้เขียนเพื่อนเดือนเพื่อน ครูจะแจกคนละแผ่นว่า วันนี้คุณเดือนใครบ้าง เดือนก็เขียนชื่อไปเลย”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“ครูเป็นครูที่ปรึกษา 3 ปี ตั้งแต่ ม.1 – ม.3 ที่ครูดูแลครูมาเข้าแถวตอนเช้าตลอด ถ้านักเรียนเข้าแถวไม่ตรงก็จะดูให้เข้าให้เรียบร้อยบางครั้งครูไม่มาเนื่องมาจากครูไม่สบาย ไปดูงานอบรม ครูจะบอกพวกเราก่อน”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

ครูพินิตาจะเข้าไปศึกษานักเรียนจากกิจกรรมไฮมูม โดยอาศัยการสนทนา การสังเกตการทำกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียนในทุกๆ เข้ามีแบบการบันทึกการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนในการทำความสะอาด รวมถึงการรับประทานกลางวันของนักเรียนชั้น ม.1 ครูพินิตาจะมาควบคุมดูแลนักเรียนในทุกกลางวัน ครูพินิตามีการสังเกตและการจดบันทึก มีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล และนำมาวิเคราะห์ในแต่ละรายบุคคล

“เทคนิคการรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลแรกๆเลยอาศัยชั่วโมงโฮมรูม ชั่วโมงการสอนของตนเอง การทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย อย่างเช่นกิจกรรมที่เด็กต้องทำการเข้าแถวตอนเช้า กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรม 5ส กิจกรรมทานข้าวอาหารกลางวัน หรือทางโรงเรียน มอบหมายตรงนั้น โดยการสังเกตบ่อยๆและก็บันทึกไว้ นำมาวิเคราะห์ เอามาดูว่าเขา เป็นอะไรถึงเป็นแบบนี้ แล้วก็ถึงเรียกเขามาสัมภาษณ์เป็นรายคน ต่อจากนั้นจะให้เขา บันทึกหรือไม่เขากลับไปบ้านให้พ่อแม่ช่วยบันทึกเหมือนเป็นข้อมูลกว้างๆก่อน ดูว่าเขาบก พร่องเรื่องอะไร เขามีลักษณะพิเศษอะไร จะเอาตรงนั้นมาดูว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร คนไหน ดีก็จะส่งเสริม ไม่ดีก็นำมาปรับพฤติกรรม บางครั้งอาศัยเพื่อนเขาเป็นตัวช่วย การที่เรา ทำเองบางครั้งเขาไม่เชื่อ แต่เราก็ต้องดูแลเขาอยู่ด้วย ส่วนใหญ่จะเน้นว่าเราทำให้เด็ก เห็นทำเป็นแบบอย่างถ้าดีเขาจะทำตาม ส่วนมากจะพยายามให้เขาจดบันทึกอย่างไร”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“เวลาที่เจอครูตอนเช้าแถว เนะแนว โฮมรูม ครูจะมีงานให้ทำตลอด ทำ 5 ส. ครู จะไม่ให้ว่างเลย ทำความสะอาดตลอด”

นักเรียนชั้น ม.1คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

“จะมีสมุดบันทึกตลอดเลยในการทำความสะดวกทุกครั้ง มีหัวหน้าคอยคุมการทำความสะดวก ทุกคนจะต้องเช็คว่าคุณทำอะไร”

นักเรียนชั้น ม.4คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

“การทำความสะดวกห้องเรียนครูเขาก็จะมาควบคุมและก็ช่วยทำ ดูแลความสะดวกด้วยการทำความสะอาดทำกันทุกเช้า แต่พวกผู้ชายก็จะไม่ค่อยทำ”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

ครูพินิตามีการบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูทำการสังเกต การสนทนา การทำแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าแถว แบบบันทึกการทำความสะอาด เป็นต้น ครู จะทำการบันทึกตลอดเวลาที่มีการเห็นรับทราบในส่วนของข้อมูลต่างๆ ทั้งจากนักเรียน เพื่อนครู ด้วยกันรวมถึงผู้ปกครอง

“การบันทึกเรื่องการเข้าแถวจะมีการบันทึกทุกครั้ง มีคาบโฮมรูม แล้วผู้ปกครองจะได้รับคู่มือคุณภาพของนักเรียน”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“เด็กทำอะไรเราก็จดว่าเป็นอย่างไร แล้วให้ตัวเขาเซ็นตี้ให้เขารับทราบไว้”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“จะทำแล้วบันทึกมีข้อมูลก็จะแก้ ถ้าคนไหนไม่มีปัญหาก็จะศึกษาไป จะสังเกตจะบันทึกผลไป จะวิเคราะห์ผลไป แล้วก็มีอะไรที่เข้ามา ก็จะเอาผลมาใส่กับงานนั้นๆ แต่ไม่ได้ตั้งเป้าว่าเด็กจะเป็นคนดี เรียนดีกี่คน”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“จะมีการตรวจผลงานเขาเป็นกลุ่มๆ มีการจดบันทึกไว้คนไหนเขียนสวยเรียบร้อยก็จะส่งเสริมให้เขาเขียนคัดไทยส่งประกวด”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“ครูเขามีแบบฟอร์มที่ดี และขอครูเขาดูได้”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“ครูพินิตาเขาติดตามดีมาก มีเอกสารเยอะมาก เขาได้แก้ไขเป็นรายบุคคลมีเอกสารพร้อมของครูพินิตา เขาจะดีมีเอกสารหลักฐานพร้อม มีการเซ็นรับทราบ”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“ครูเขาติดตามดีมากมีเอกสารหลักฐานพร้อม มีการแก้ไขเป็นรายบุคคลของตัวเองจะโทรศัพท์ติดต่อ ในส่วนของครูพินิตาครูจะมีการบันทึกตลอดของครูถ้าแก้ไขได้ก็ดีไปถ้าไม่ได้ก็ส่งฝ่ายปกครอง ขึ้นกับเทคนิคใครเทคนิคมัน”

เพื่อนครูคนที่ 3 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

ครูพินิตาจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง จากการประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียน มีการติดต่อผู้ปกครองทางจดหมาย ทางโทรศัพท์ ครูมีการทำกิจกรรมจดหมายข่าวจากนักเรียน

ส่งถึงผู้ปกครอง มีการติดต่อจดหมายกลับจากผู้ปกครอง ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี

“กับผู้ปกครอง จะมีการติดต่อจะมีจดหมายถึง จะติดต่อบ่อยๆ เด็กๆ เขาเขียนมีการวิจารณ์เพื่อน ความมุ่งหมายจริงๆต้องการให้เด็กมีปัญหา พัฒนาตัวเขาในส่วนที่ไม่เหมาะสมไม่ควรไม่ดี เด็กเขาก็จะเขียนตรงๆ ว่าเพื่อนไม่เข้าเรียน แล้วเราก็พิมพ์ส่งให้ผู้ปกครอง”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“การติดต่อกับผู้ปกครองบางครั้งเราก็จะโทรหาผู้ปกครองสมมติว่าทางโรงเรียนได้รับหนังสือเร่งด่วนในเรื่องขอทุน ก็จะโทรไปบอกให้เตรียมเอกสารมาพร้อมจะให้เด็กเขาเขียนว่าผู้ปกครองเบอร์โทรอะไร เพื่อจะได้ติดต่อ”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“เด็กมีปัญหาที่แจ้งผู้ปกครอง เชิญผู้ปกครองคุยปัญหาร่วมกัน”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

วิธีการพบผู้ปกครองครูพินิตาจะให้การสนทนา และมีการติดต่อเป็นลายลักษณ์อักษรการสนทนากับผู้ปกครองจะสนทนาพร้อมนักเรียน บางครั้งมีการไปเยี่ยมบ้านบ้าง

“ครูจะพบผู้ปกครองปีละครั้ง คนไหนมีปัญหาครูจะตักเตือนก่อน และถ้ายังไม่ดีขึ้นจะเขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง และในตอน ม.3 ครูให้ทำเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้เขียนสารส่งจดหมายถึงผู้ปกครองว่าเด็กนักเรียนชื่นชม ดีเยี่ยม หรือให้ปรับปรุงอะไร ให้ผู้ปกครองอ่านและรับทราบว่าจะควรทำอย่างไร ส่วนมากที่ผู้ปกครองเขียนกลับมาผู้ปกครองส่วนใหญ่เขียนกลับมาว่า ควรจะมีเขียนอย่างนี้กลับมาอีก”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

“การพบผู้ปกครอง พวกเราก็จะอยู่ด้วยครูก็จะพูดเรื่องการเรียน ความประพฤติของแต่ละคนเลยว่าใครจะปรับปรุงอะไรบ้าง”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

“การติดต่อกับผู้ปกครอง มีการเขียนสารข่าวถึงผู้ปกครอง ถ้าใครมีปัญหามากครูก็จะเชิญผู้ปกครอง หรือบางครั้งครูก็ไปที่บ้านเลย”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 3 กรณีศึกษาที่ 1,30 ส.ค. 45

สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนของกรณีศึกษาที่ 1

ตารางที่ 4.25 สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

เวลา	สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จัก	แหล่งข้อมูล	วิธีการในการรู้จัก
ก่อนเปิดเทอม	1. ข้อมูลพื้นฐานนักเรียน เช่น ผลการเรียน สุขภาพ ความถนัด	1. ระเบียบสะสม , บัตรสุขภาพ 2. เพื่อนครู	1. ศึกษาเอกสารรวบรวมข้อมูล 2. สอบถาม
ระหว่างเปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน 2. ข้อมูลทางครอบครัว 3. สุภาพทางครอบครัว	1. นักเรียน 2. เพื่อนนักเรียน 3. ผู้ปกครอง 4. เพื่อนครู 5. กิจกรรม	1. มีการสังเกตและจดบันทึกข้อมูลของนักเรียนแล้วนำมาวิเคราะห์ 2. เรียกนักเรียนมาคุยและสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล 3. ให้นักเรียนกลับไปบันทึกข้อมูลว่านักเรียนมีความสามารถ มีลักษณะพิเศษอะไร และให้พ่อ-แม่ช่วยบันทึกด้วย 4. จะมีการสังเกตในกิจกรรมหน้าเสาธง ทำการบันทึกการมาเรียนการขาดเรียน 5. ในกิจกรรมไฮมูมและกิจกรรมรับประทานอาหารมีการพูดคุยกับนักเรียน ถ้ามีข้อมูลก็จะทำการบันทึกและวิเคราะห์ผลไปนำไปแก่นักเรียน 6. มีเอกสารการติดตามข้อมูลนักเรียน 7. มีการติดต่อกับผู้ปกครองทางจดหมายโต้ตอบกันหรือไปเยี่ยมบ้าน 8. เมื่อนักเรียนมีปัญหาครูตักเตือนก่อนและจะติดต่อผู้ปกครองในภายหลัง
ปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน 2. ข้อมูลทางครอบครัว 3. สุภาพทางครอบครัว	1. เอกสารการบันทึกข้อมูล	1. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สำหรับในเทอมต่อไป 2. สรุปผลจากการช่วยเหลือ

1.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลครูได้ข้อมูลจากการสังเกต การจดบันทึก การทำสถิติต่างๆ จากแบบทดสอบ แบบบันทึก และข้อมูลพื้นฐานด้านประวัตินักเรียน ด้านครอบครัว ด้านการทำกิจกรรม 5ส กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมการทำความสะอาด การวิเคราะห์จากการเขียนจดหมายลาป่วย การวิเคราะห์จะวิเคราะห์เป็นรายบุคคล

“การวิเคราะห์จะดูเป็นคนๆไป แต่ละคนมันไม่เหมือนกัน พี่เด็กเป็นอย่างไร เด็กบางคน หน้าสงสาร ผู้ปกครองไม่ใส่ใจ ผู้ปกครองบางคนพร้อมเด็กก็ติดเพื่อน แต่ผู้ปกครองบางคนบางครั้งต้องดูถึงปู่ย่าตายายบางคนปกป้องหลาน เด็กก็จะเป็นคนเจ้าอารมณ์ การดูก็จะดูโฮมรูม ส่วนใหญ่อยู่กับเขาก็จะรู้จักผู้ปกครองเด็กทุกคน มีการโทรคุยกับผู้ปกครอง ถ้าเรื่องมากก็จะเชิญเป็นลายลักษณ์อักษรส่วนมากจะซ้ำ ก็จะโทรคุยแบบเดียวก็จะมา”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“ครูก็ต้องดูเด็กสังเกต มองระดับใด อย่างเช่น เด็กไม่มาเรียน ก็จะบอกเขาว่าป่วยก็เขียนจดหมายมา จะดูเขา เขาก็จะเขียนจดหมายไม่เป็น ก็จะฝึกให้เด็กเขียนจดหมายมา เราก็จะรู้ว่าเด็กเขียนหนังสือไม่เป็น เขียนไม่มีรูปแบบ เราก็จะบอกเด็กไปว่าไม่ดีตรงไหน ดีตรงไหน ตรงนี้ต้องปรับปรุงจดหมายเขาก็จะมีรูปแบบดีขึ้น”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“เวลาเด็กไม่มาโรงเรียนบ่อยๆ จะต้องเช็คดูว่าเพราะอะไร มาสายเพราะอะไร เขาก็จะเล่าว่าเขาเป็นลูกตำรวจ เขาต้องออกจากบ้านพร้อมพ่อ พ่อมาทำงานสายก็เลยมาสายเป็นประจำ”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“อย่างในเรื่องรักการอ่านจะมีการทำสถิติเขาไว้ ว่าเขายืมไหม ยืมเรื่องอะไร เกี่ยวกับอะไร แล้วจะพูดคุยกับเขาว่าทำไมยืมเรื่องนี้ ยืมไปทำไมที่ยืมไปเยอะๆ อ่านทันไหม เขาก็จะ

เล่าให้เราฟังว่าไม่ได้อ่านเอง คือพ่อ-แม่พิการเราจะรู้ต่อไปว่าเหตุที่เป็นแบบนี้ ส่วนมากทำงานมาเราก็จะรู้ว่าเขามีปัญหาหรือไม่มีปัญหา ก็ดูจากตรงนี้”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“จะทำแล้ววันที่มีข้อมูลก็จะแก้ ถ้าคนไหนไม่มีปัญหา ก็จะศึกษาไป จะสังเกตจะวันที่ก็ผลไป จะวิเคราะห์ผลไป แล้วก็จะมีอะไรที่เข้ามา ก็จะเอาผลมาใส่กับงานนั้นๆ แต่ไม่ได้ตั้งเป้าว่าเด็กจะเป็นคนดี เรียนดีก็คน”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

1.3 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.3.1 นำไปพัฒนานักเรียน

นำข้อมูลการรู้จักนักเรียนมาพัฒนานักเรียนให้ตรงกับความรู้ความสามารถของนักเรียน พัฒนาตามศักยภาพ ตามความสนใจและความชอบของนักเรียน แก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนจากข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

“เวลาทำจะต้องติดตามเขาโดยตลอด มีการประเมินออกมาเรื่อยๆ เวลาติดตามเด็กไม่ดีอย่างไรเราก็จะให้เด็กปรับปรุง เช่นคนไหนเริ่มเกเรเริ่มขี้เกียจ”

กรณีศึกษาที่ 1,29 ส.ค. 45

“เอาผลที่ได้จากการรู้จักนักเรียน นำผลมาพัฒนาตัวเขาเอง เอาให้ตรงกับความสามารถของเขา เช่น เขาวาดรูปดีก็จะแนะนำให้เขาลงประกวดชนะเลิศแพ้ข้างมัน หรืออย่างในช่วงไหนแนะนำก็จะให้เขาเขียนความสามารถพิเศษ อย่างเช่นชอบร้องเพลงกล้าแสดงออกก็จะส่งเสริมให้เขาออกมาเป็นผู้นำในการเข้าแถวหน้าเสาธงมากกว่า”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจะทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนครูพินิจจะนำมาพิจารณาในการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความจำเป็นที่สุดในการที่จะได้รับทุนการศึกษา และจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในด้านสุขภาพอนามัยครูพินิจส่งเสริมให้มีการตรวจสุขภาพ และช่วยแก้ไข้ปัญหาต่างๆ ที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอน หรือเวลาการเรียน

“ผลจากการรู้จักก็จะแก้ปัญหาเขาไปหรือไม่ก็ส่งเสริมเขาไปเลย ก็จะไม่แยกส่วนจะไปทีเดียวพร้อมๆกัน เช่น เด็กเขามีปัญหาการแต่งตัวมอซอกก็ดูว่าเขาไม่หน้าจะพร้อม ก็จะถามเขากว้างๆว่าเป็นอย่างไรได้สตาจมาโรงเรียนเท่าไร ตอนเย็นมีทานข้าวไหม แล้วจะกลับก็

โหมงก็จะสืบทราบมาได้ว่า เขาไม่ได้อยู่กับพ่อ แต่อยู่กับแม่ แม่เลี้ยงลูกคนเดียว 2 คน พ่อไปแต่งงานใหม่ แม่ต้องไปขายของที่อื่น เรามีทุนการศึกษาเขาก็จะจัดสรรให้เขาไป”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“เพื่อนที่ฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี ครูก็จะจัดหาทุนให้ ครูจะใช้ความคิดเห็นของเพื่อนก่อน ว่าใครควรจะได้ และครูก็จะเขียนชื่อส่งไปให้ฝ่ายแนะแนว”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค.45

“เพื่อนที่ดูแล้วฐานะไม่ค่อยดี ครูก็จะหาทุนให้ ครูเขียนขอทุนไปก็ได้กันทุกคน”

นักเรียนชั้น ม.4 คนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

“รู้ว่าเด็กสุขภาพไม่ดี เวลาโรงเรียนมีทุนอาหารกลางวัน มีการตรวจสุขภาพบ้าง แจกนมบ้าง เด็กที่อายุไม่สัมพันธ์กับน้ำหนักก็จะมีนมแจกให้ และมีการตรวจสุขภาพ หรือเด็กบางคนไม่สบายจะตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลเราก็จะทำเรื่องกับฝ่ายปกครองเรื่องเวลาเรียน เอาผลไปใช้ตรงนี้ คือครูบางคนก็จะเข้มงวดเรื่องเวลา ก็จะนำผลจากการรู้จักไปใช้”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

1.3.2 นำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน

การนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนครูพินิตาจะนำข้อมูลที่ได้ทำความรู้จักมาใช้ในการสอนในการพูดคุยกับนักเรียนแต่ละคนขณะสอน หรือการสั่งงานให้ทันคำหนึ่งถึง ศักยภาพของนักเรียนในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบต่องานที่ให้ปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนจะให้เด็กเก่งดูแลเด็กอ่อน มีการสอนซ่อมเสริม

“การสอนต้องมีลีลามือลูกล่อลูกชนเยอะต้องทำเหมือนเราติดตามเขาตลอดเวลาคอยถามเขาเรื่อยๆจะบอกเขาจะสอนเขาว่าแบบนี้จะขาดความรับผิดชอบอย่างไรเรื่องการทำงานก็จะตรวจงานเขา การเรียนการสอนมีหลายแบบต้องคำนึงถึงการให้เวลามากๆ”

กรณีศึกษาที่ 1,29 ส.ค. 45

“การจัดการเรียนการสอนจะเป็นกลางๆ จะให้เด็กเก่งดูแลเด็กอ่อน ช่วยสอนการบ้านบ้าง แต่ไม่ถึงกับแยกเด็กเก่ง เด็กอ่อน แต่จะดูตอนส่งงานว่าเขาทำได้แค่ไหน ก็เอาแค่นั้น

การจัดการเรียนการสอนไม่ค่อยคำนึงถึงตอนเรียน จะให้ตอนผลการเรียนออกมาไม่ดีจะให้เรียนเสริม คือถ้าเขาไม่สบาย ไม่ใช่ไม่ให้อ่าน ก็ให้ตามปกติ จะคุยว่าทำได้หรือทำไม่ได้ ก็จะพิจารณาจากตรงนี้มากกว่า”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“ครูเขาจะให้เพื่อนที่เก่งกว่าเราสอนเราให้เข้าใจ แต่ถ้ายังไม่เข้าใจก็ไปถามครูเขาได้เขาก็จะอธิบายดี”

นักเรียนชั้น ม.1 คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 1, 30 ก.ย. 45

1.3.3 นำไปพัฒนาตัวครู

ครูพินิตาได้นำมาพัฒนาตนเองในด้านพัฒนาตนเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนของตน ฝึกฝนตนเองเป็นคนตรงต่อเวลา การแต่งกายถูกต้องเป็นระเบียบ การพัฒนาด้านจัดทำ การเรียนการสอน เอกสารต่างๆ ในการเก็บข้อมูลนักเรียน

“การทำตรงนี้ได้ประโยชน์กับตัวเราแน่ ไม่ว่าจะถูกประเมินเมื่อไหร่ต้องผ่านแน่นอน การทำเอกสารได้ประโยชน์ที่เด็ก และเรา เด็กเขาจะได้รับความรับผิดชอบเด็กเขาจะกล้าพูด กล้าคุย”

กรณีศึกษาที่ 1,29 ส.ค. 45

“เรารู้จักเขาในเรื่องการไม่ตรงเวลานำมาดูตัวเองด้วยทำให้เป็นแบบอย่าง อย่างการเข้าห้องเราก็มีการประเมินตนเอง เรื่องการเข้าห้องสอบเขาไม่รู้หรือกว่าเราทำอย่างนั้นเพื่ออะไร จะไปไหนก็จะเป็นแบบอย่าง การเข้าแถวก็จะให้เข้าเช็คชื่อครูด้วยว่าครูมาหรือไม่ มาชื่อจะต่อท้ายชื่อเด็ก ถ้าวันไหนครูขาดก็จะให้เขาเขียนด้วยว่าครูไปไหน เราอยากให้เราเป็นอย่างไรเราพยายามเป็นแบบอย่าง”

กรณีศึกษาที่ 1,2 ก.ย. 45

“การทำงานก็จะทำเป็นแบบอย่าง พอเด็กเขาเห็น เขาก็จะบอกว่าของครูทำเรียบร้อยเนอะ ครูก็จะบอกเขาว่าอยากให้หนูทำดีๆ ครูก็ทำแบบนี้ครูก็ว่ามันดีหนูยังชอบเลยหนูก็น่าจะทำ

จะเป็นอย่างนั้นมากกว่า ผลไปໃຫ້ໃນການพัฒนาตนเองก็คือ เราอยากให้เราเป็นอย่างไร เราก็จะทำก่อน”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

1.3.4 นำไปพัฒนาโรงเรียน

การนำไปพัฒนาโรงเรียนในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีของครูในโรงเรียน มีการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน ปัญหาภายในโรงเรียนมีปริมาณที่ลดลง เกิดประสิทธิผลที่ดีต่อโรงเรียนอย่างมากในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

“การใช้ผลในระดับโรงเรียนมันจะเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินในแต่ละงานในแต่ละหัวข้อ นั้นๆ พอคุณภาพรวมก็จะดีขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าให้โรงเรียนดีทั้งหมด เป็นไปไม่ได้ โรงเรียนจะถูกประเมิน ส่วนนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการนำไปประเมิน”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“เพื่อนครูในโรงเรียนมีการพูดคุยกันมากขึ้นในการช่วยแก้ปัญหา นักเรียน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนก็ดูดีกว่าเก่ามาก นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียนน้อยลง”

เพื่อนครู คนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 2 ก.ย. 45

1.4 ความเชื่อพื้นฐาน ความรู้เดิม และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.4.1 ความเชื่อพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ในด้านความเชื่อครูพนิตามีความเชื่อว่าต้องทำความดีให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียน ทำดีกับนักเรียน นักเรียนก็จะปฏิบัติดีกับครูกลับมาเหมือนกัน การให้การเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เป็นที่ยอมรับของนักเรียนครูจะทำได้นักเรียนจะประพฤติ ปฏิบัติตามอย่างดี

“ในความรู้สึกคือถ้าเราทำดีกับเขาเขาก็น่าจะดีกับเรา”

กรณีศึกษาที่ 1, 29 ส.ค. 45

“ถ้าเราใส่ใจเขา เขาน่าจะดีขึ้น ถ้าเราติดตามเขาอย่างใกล้ชิดเขาน่าจะดีขึ้น ถ้าเราไม่ละเลยเขาเขาน่าจะดีขึ้น อย่าง ม.3/1 เขาได้รับความยอมรับจากโรงเรียนว่าเขามีความประพฤติดี อย่างปีที่แล้วเขาเริ่มเสียนิสัยตอน ม.2 ว่ากระทรวงบอกห้ามตี เด็กจะตี 0, มส. กันเยอะมาก การศึกษาเปลี่ยน ถ้าเราปล่อยแบบนี้เด็กต้องไม่จบแน่เลยต้องเอาใจใส่ เขามากขึ้นจากคำพูดของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ก็บอกว่าเด็กดีขึ้นการันตีได้พอสมควร”

กรณีศึกษาที่ 1, 30 ส.ค. 45

1.4.2 ความรู้เดิมที่ใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ในด้านความรู้เดิมที่สำคัญ คือด้านจิตวิทยา การศึกษารายกรณี สามารถส่งเสริมการทำ ความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

“ถ้าเรามีจิตวิทยาที่ดีในการพูดคุยกับเขา เราก็จะได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือ แต่เราเองก็เคยศึกษารายกรณีมาบ้าง แต่ก็ไม่ถูกต้องนักสามารถนำมาใช้กับการช่วยเหลือหรือรู้จักนักเรียนได้ เพราะเมื่อรู้ว่าเขามีปัญหาที่ต้องช่วยเหลือเป็นรายคนไป”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

1.4.3 ทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ในส่วนของทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต้องมีทักษะในการสัมภาษณ์ สนทนา การสังเกตพฤติกรรมต่างๆ และการจดบันทึก ทำให้ครูเกิดความเข้าใจในนักเรียนอย่างมาก

“การที่เราจะคุยกับเขาเป็นคนที่ได้ต้องเรียกออกมาคุย ตัวเขาเองก็จะคิดว่าเขาทำอะไรผิดแน่ๆ เขาจะไม่คุยกับเราตรงๆ ก็ต้องมีเทคนิคในการคุย การสังเกตกิริยาของเขา แววดาเขาขณะตอบ เราก็จะรู้จักเขามากขึ้น”

กรณีศึกษาที่ 1, 2 ก.ย. 45

“ครูพินิจามีการจดบันทึกทุกครั้งที่มีข้อมูลสำคัญที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในการรู้จักนักเรียน”

จากการสังเกตกรณีศึกษาที่ 1

สรุปผลกรณีศึกษาที่ 1

กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1. สิ่งสำคัญที่กรณีศึกษาที่ 1 ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ประวัตินักเรียน ประวัติทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัว 2. แนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้กิจกรรมเข้าแถวหน้าเสาธง กิจกรรมการทำความสะอาด กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมรับประทานอาหารกลางวัน จากผู้ปกครอง ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์การให้นักเรียนเขียนประวัติส่วนตัว การทำแบบสำรวจ การทำกิจกรรมต่างๆ การบันทึกข้อมูล การเยี่ยมบ้าน 3. ครูมีการดำเนินการเก็บข้อมูล 4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการทำกิจกรรมต่างๆ จากการบันทึก จากข้อมูลเอกสาร จากการทำสถิติ จากการทำแบบสำรวจ แบบประเมิน

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1. นำไปพัฒนานักเรียนในด้านความรู้ ความสามารถของนักเรียน ความสนใจและความถนัดของนักเรียน การแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน 2. นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในด้านการสอนที่คำนึงถึงศักยภาพของนักเรียน การส่งเสริมในกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียน 3. นำไปพัฒนาตัวครูในด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน 4. นำไปพัฒนาโรงเรียนในการสร้างชื่อเสียง และลดปัญหานักเรียน

ความเชื่อพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 1 คือ การเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน การให้ความเอาใจใส่นักเรียน ในด้านความรู้เดิมที่กรณีศึกษาที่ 1 นำมาใช้ในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ด้านจิตวิทยา การศึกษารายกรณี และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม การจดบันทึก

2. กรณีศึกษาที่ 2 ครูสวัสดิ เป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6

2.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษาที่ 2

2.1.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษา

ปัจจุบันครูสวัสดิอายุ 42 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ แล้วได้บรรจุเข้ารับราชการในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในปี พ.ศ. 2536-2542 ที่โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์-

วิทยา จังหวัดสมุทรปราการ และได้ย้ายมาสอนที่โรงเรียน B จังหวัดสุพรรณบุรี ครูมีบุตร 1 คน กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษา

“พี่พี่ย้ายมาจากโรงเรียนทางสมุทรปราการ ตอนแรกขอย้ายกลับบ้านที่นครสวรรค์ แต่ไม่มีที่ว่าง เลยขอมาสุพรรณบุรีก็ได้และคิดว่าเดินทางกลับบ้านง่ายด้วย”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“ตอนนี้ลูกสาวเขาเรียนหนังสือระดับปริญญาตรีเขาอยู่กับคุณยาย พี่ไม่ต้องห่วงอะไรเขามากนัก”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

ประวัติทางการศึกษา ครูจบระดับประถมศึกษา(ป.7) และระดับมัธยมศึกษาต้น (ม.ศ.3) ที่โรงเรียนสตรีโพธิ์สาร จังหวัดนครสวรรค์ แล้วศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.สูง) ที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ในปี พ.ศ. 2522 ต่อมาภายหลังได้ศึกษาที่ระดับปริญญาตรี (คศ.บ.) สาขาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จบในปีการศึกษา 2534

ประวัติทางด้านการทำงานก่อนจะได้รับบรรจุเข้าข้าราชการได้เป็นครูโรงเรียนเอกชน และต่อมาได้บรรจุเข้ารับราชการได้ในปี พ.ศ. 2536 รวมอายุราชการจนถึงปัจจุบัน 9 ปี ครูสอนในวิชาคหกรรม ทางด้านผลงานการปฏิบัติงานครูได้เป็นครูแม่แบบดีเด่น ปี 2541 ของกลุ่มวิชาคหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ เป็นครูดีเด่น ของจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2542 และครูยังมีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์จนได้รับเป็นครูแกนนำ สาขาคอมพิวเตอร์ ปี 2543 ของสหวิทยาเขตวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี และได้เป็นครูที่ปรึกษาดีเด่น ปี 2544 ของ สหวิทยาเขตวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี

“พี่ทำงานด้านคหกรรมมาตลอด พี่ทำโครงการเกี่ยวกับอาชีพของเด็ก และพี่สนใจคอมพิวเตอร์จนได้มาสอนในวิชาคอมพิวเตอร์ กลายเป็นว่าเราชำนาญในการสอนวิชานี้มากขึ้น พี่เด็กไปประกวดก็ได้รางวัลบ้าง ไม่ได้บ้าง หวังแต่จะเป็นประสบการณ์ของเด็กและเพื่อหวังในปีต่อไป”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

ประวัติตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อได้บรรจุเข้ารับราชการได้รับตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ปี 2536 และปัจจุบันได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 หน้าที่ความรับผิดชอบเป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 สอนวิชาคหกรรมเป็นวิชาเลือกเสรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสอนวิชาคอมพิวเตอร์ทุกระดับชั้น คือ ม.1-ม.6 หน้าที่รับผิดชอบนอกจากงานสอนหัวหน้างานแผนงาน หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา หัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่งานสารสนเทศ งานแนะแนวฝ่ายวิชาการ และหัวหน้างานบริหารงานทะเบียน

“พอย้ายมาที่โรงเรียน B เขาเห็นว่าพี่เคยทำงานทางด้านแผนงานมาบ้าง เลยมอบให้พี่รับผิดชอบ และเห็นว่าพี่สอนคอมพิวเตอร์ได้จึงจัดให้พี่เป็นหัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ แล้วครูทุกคนต้องเป็นครูประจำชั้นด้วย”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

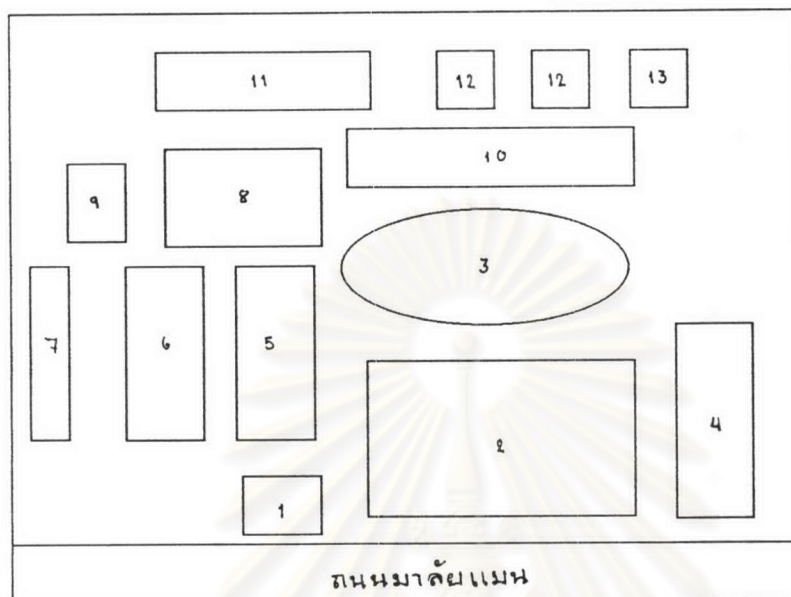
“งานพิเศษที่ได้รับมอบหมายภายในโรงเรียน ได้แก่ หัวหน้าแผนงาน หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา หัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่งานสารสนเทศ หัวหน้างานบริหารงานทะเบียน /สถิติครูฯ ฝ่ายธุรการ เป็นต้น”

จากการวิเคราะห์เอกสารครูที่ปรึกษาดีเด่น กรณีศึกษาที่ 2

2.1.2 สภาพทั่วไปของโรงเรียน B (นามสมมติ)

โรงเรียน B เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ในตำบลอุ้มถ้อง อำเภออุ้มถ้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตชุมชน และสถานที่ราชการที่สำคัญอยู่ใกล้กับโรงเรียน อาทิ ที่ว่าการอำเภออุ้มถ้อง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุ้มถ้อง และที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข เป็นต้น ด้านหน้าหรือทางทิศตะวันออกโรงเรียนติดถนนหลัก ถนนมาลัยแมนดังนั้นการเดินทางจึงสะดวกสบาย มีรถประจำทางผ่านหน้าโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนด้วยรถบริการ มีบางส่วนมาโดยรถประจำทาง เดินด้วยเท้า และรถจักรยานยนต์ ด้านข้างโรงเรียนทางทิศใต้ติดกับร้านค้าและบ้านเรือน ส่วนทางทิศเหนือติดกับถนน และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุ้มถ้อง และทางด้านหลังโรงเรียนทิศตะวันตกติดกับสถานที่ราชการต่างๆ

แผนผังโรงเรียน B กรณีศึกษาที่ 2

หมายเหตุ 1. เรือนประชาสัมพันธ์ 2. สนามบาสเกตบอล 3. สนามฟุตบอล 4. อาคารเรียน 3 5. อาคารเรียน 2 6. อาคารเรียน 1 7. ห้องน้ำ-ห้องส้วม 8. หอประชุม-โรงอาหาร 9. โรงฝึกงาน 10. บ้านพักครูแบบแฟลต 11. บ้านพักครู 12. บ้านพักภารโรง 13. บ้านพักนักกีฬา

2.1.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนครูของกรณีศึกษาที่ 2

ครูสวัสดิ์เป็นที่ยอมรับในด้านการทำงานของเพื่อนร่วมงาน เป็นที่ไว้วางใจของผู้บริหารและครูในโรงเรียนทุกคน มีน้ำใจกับเพื่อนร่วมงาน มีความขยันหมั่นเพียรอดทนในการทำงาน มีความมุ่งมั่นรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ

“ครูสวัสดิ์ทำงานเยอะมากเป็นไว้วางใจของในด้านการทำงานถึงแม้ว่าครูจะพียงย้ายมาครูปรับตัวเข้าได้กับทุกคน มีน้ำใจ ขยันทำงานทุกวันไม่ตักดินไม่กลับบ้าน”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“ผมเรียนรู้งานจากครูสวัสดิ์มาก อาจารย์มีความสามารถหลายด้านทั้งทางคอมพิวเตอร์และดนตรี โดยเฉพาะทางคอมพิวเตอร์ได้ส่งเด็กไปแข่งขันหลายอย่าง”

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ครูสวลี สอนก็ชั้นหนึ่ง สนใจเด็ก ตามเด็ก เป็นคนพูดดีไม่ค่อยดุ เวลาเราดูเด็ก แกก็ไม่ค่อยชอบ แกจะพูดเปลี่ยน”

ผู้อำนวยการโรงเรียน กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“มีคุณลักษณะในความเป็นครูผู้ให้ความเชื่อมั่นในความรู้ ความสามารถของตนเองสูง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อ่อนน้อมถ่อมตน มีกิริยามารยาท สุภาพเรียบร้อย รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคุณธรรมจริยธรรมต่อศิษย์ เป็นที่รักของลูกศิษย์ ผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลทั่วไป”

จากเอกสารประวัติและผลงานกรณีศึกษาที่ 2

2.1.4 ความสัมพันธ์กับนักเรียนของกรณีศึกษาที่ 2

นักเรียนจะมีความใกล้ชิดกับครูสวลีมากนักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครูได้ในทุกเรื่อง เช่น ด้านการเรียน ด้านครอบครัว ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นต้น ครูให้ความสำคัญในการสอนศิษย์เหมือนแม่สอนลูกให้ความเอาใจใส่ ครูสวลีจะคอยชี้แนะนักเรียนในด้านการเรียน

“ครูดูแลได้เหมือนแม่ดูแลลูก เขามีวิธีการแก้ปัญหาได้ดี เขามีวิธีการทั้งปโลบ ทั้งชูสารพัดวิธี คนไหนมีปัญหาส่วนมากจะเน้นด้านการดูแลทุนการศึกษา”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“ครูจะแตกต่างกับครูที่ปรึกษาในปีก่อนๆ และปีนี้ ครูให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และทั่วถึง เราขาดเหลืออะไรเขาจะหาให้ เรามีปัญหาอะไร เขาจะปรึกษาให้ อะไรที่ไม่ดีเขาจะชี้ทางให้ ขาดเหลืออะไรที่เราทำไม่ได้เขาจะชี้แนะมา เช่น ตอนทำงานคอมพิวเตอร์ เราไม่รู้ครูก็จะอธิบาย งานก็จะออกมาดี”

นักเรียนคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เด็กก็จะมาจับที่ตัวพี่ ก็มีทั้งเด็กกลุ่มปกติและเด็กกลุ่มเสี่ยง”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“มีความสนิทสนมกับครูจนกล้าพูดกล้าคุยเรื่องส่วนตัว เวลามีปัญหาอะไร เวลาปรึกษาอะไร คำตอบที่ได้ก็ออกมาดี บางทีบางเรื่องก็ไม่กล้าคุยกับแม่ กับเพื่อน ครูจะให้คำปรึกษาที่ดีกว่า”

นักเรียนคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เพื่อนทุกคนในห้อง ก็ชอบครูทุกคน เคารพนับถือ เคารพเชื่อฟัง”

นักเรียนคนที่ 3 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

2.2 กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.2.1 สิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูควรมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในด้านประวัติ นักเรียนครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของครอบครัว ชุมชนของนักเรียน สภาพแวดล้อมรอบๆ โรงเรียน และพื้นฐานทางสังคม

“ครั้งแรกพี่จะไม่ตามหรือขาดแค่วันเดียว พี่จะให้เพื่อนเขาไปตามก่อน แต่ข้อมูลพื้นฐานก่อนคุยพี่เจาะไปแล้วว่าตอน ม.3 ก็ทำท่าว่าจะไม่ได้เรียน เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ นี่คือปัญหาตัวหนึ่งพ่อ-แม่มีแต่เขาทำงานอยู่ที่อื่น”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ปัญหาครอบครัวเป็นตัวนำจริงๆ ปัจจุบันนี้เอื้อต่อการเรียนของเด็กเยอะมาก เขาจึงอยากให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาด้วย ชุมชนก็หมายถึงผู้ปกครองเด็กด้วย เด็กมีความสมบูรณ์พร้อมทางด้านครอบครัวจะประสบผลสำเร็จในการเรียนมากกว่า”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“นโยบายของกรมสามัญศึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลมีนโยบายมาว่า ดูแลช่วยเหลือนักเรียน 20 คน ต่อครู 1 คน ดูในขณะที่อยู่โรงเรียน หกโมงเช้าถึงแปดโมงเช้า เทียงดู หลังเลิกเรียนดู ไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน ต้องทราบที่บ้านเป็นอย่างไร ต้องรู้จักครอบครัว พื้นฐานทางสังคม มีปัญหาหรือไม่มีปัญหาก็แล้วแต่”

ผู้อำนวยการโรงเรียน กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ครูเป็นเหมือนแม่คนที่ 2 ได้ คือครูให้ความสำคัญกับเด็กทุกคน ทั้งในด้านการเรียน เขาก็ปกครองได้ เรื่องเรียนเขาก็จะถามว่าเรียนได้ไหม ถ้าเรียนไม่ได้ ครูแนะนำให้เพื่อนช่วยเพื่อน หรือแนะนำให้เขาเข้าห้องสมุด”

นักเรียนคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

2.2.2 วิธีการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา

ครูสวัสดิ์ในระยะแรกจะให้นักเรียนมีการแนะนำตัวในช่วงโฮมรูม และในวิชาที่สอนมีการสนทนาในห้องเรียน การเขียนกรอกประวัติส่วนตัว การทำแบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบสำรวจความคิดเห็น การเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการสัมภาษณ์นักเรียนหลายๆครั้ง ในและมีการสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน

“เราจะต้องดูประวัติของเขา และเริ่มด้วยการพูดคุย และจะต้องเป็นเด็กที่รับได้ด้วย เจาะใจเขาให้ได้ด้วยโดยการเจาะใจไปที่บ้าน จะใช้ระบบนิ่มบ้างแข็งบ้างทำความเข้าใจกับเขา”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“การทำความรู้จักเด็กจะคุยในลักษณะเด็กแบบพื้นๆ เป็นรายบุคคลหลายครั้ง หลังจากนั้นเป็นแบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบแสดงความคิดเห็นอะไรพวกนี้ ก็จะได้ข้อมูลบางส่วนของเขา การคุยกับเขาสวนตัวบ้างบางเรื่องเขาไม่กล้าบอก เราก็จะเจาะเขาได้”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เมื่อโรงเรียนเข้าแล้ว หลังจากทำกิจกรรมหน้าเสาธง พบครูที่ปรึกษาทุกวัน พอเข้าชั้นเรียนก็เป็นเรื่องของครูประจำวิชาแต่ละคน ก็จะดูแลนักเรียนแต่ละคน เป็นช่วงๆ ไปในแต่ละรายชั่วโมง ก็จะมีการนิเทศติดตาม ถ้านักเรียนไม่เข้าเรียน มีการเช็คชื่อ”

ผู้อำนวยการโรงเรียน กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ครูสวัสดิ์จะมีโอกาสได้พบเด็กในช่วงโฮมรูม และวิชาสอนของครู โครงการงานอาชีพ เพราะฉะนั้นครูจะมีโอกาสได้เดินทางไปดูเด็กในโฮมรูมถึงบ้าน เพราะต้องไปดูบ้านและไปดูโครงการงานอาชีพด้วย”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เริ่มแรก ครูจะให้แนะนำตัว แรกๆ ครูยังไม่จำไม่ได้ว่าชื่ออะไร ครูจะคุยกับหัวหน้า ถามข้อมูลของเพื่อนๆ แต่ละคนว่าเป็นอย่างไร”

นักเรียนคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เวลาครูจะรู้จัก ครูถามชื่อและจำหน้า มีการกรอกประวัติ ถ้ามีปัญหาก็จะไปหาผู้ปกครองเลย”

นักเรียนคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

มีการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนโดยอาศัยกิจกรรม ในวิชาเรียนอาชีวศึกษาจัดทำโครงการอาชีวศึกษาให้นักเรียนดำเนินการอาจารย์สวัสดิ์จะอาศัยโครงการนี้ไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้านพร้อมกับเยี่ยมผู้ปกครองด้วย มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียน มีเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน โดยการสนทนาสัมภาษณ์กับผู้ปกครองถึงปัญหาต่างๆที่ต้องร่วมกันแก้ไข

“ในการประชุมผู้ปกครอง จะมีการสอบถามกับผู้ปกครองว่าบางเรื่องจะไม่พูดกับพ่อแม่ แต่บางเรื่องเล่าให้ครูฟัง บางเรื่องจะพูดกับเพื่อนไม่พูดกับครู จะอธิบายความต่างกันให้เขาฟัง ผู้ปกครองควรเป็นเพื่อนกันควรมีเบอร์โทรคุยกันถามกันได้เป็นเครือข่ายผู้ปกครอง”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“การดูแลช่วยเหลือจะดูแลมากๆในที่ปรึกษาตน เราจะเรียกเป็นรายบุคคล กรณีที่มีปัญหาเรียกมาคุย เรียกเป็นกลุ่ม บางคนหายไปจะไปเยี่ยมที่บ้าน หรือบางที่ส่งไปรษณียบัตรไป”

ผู้อำนวยการโรงเรียน กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ถ้ามีปัญหา เด็กไม่มาโรงเรียนสองถึงสามวัน ครูก็จะไปพบผู้ปกครองที่บ้าน”

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 2

ตารางที่ 4.26 สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 2

เวลา	สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จัก	แหล่งข้อมูล	วิธีการในการรู้จัก
ก่อนเปิดเทอม	1. ข้อมูลพื้นฐานนักเรียน เช่น ผลการเรียน	1. ระเบียบสะสม, บัตรสุขภาพ 2. เพื่อนครู	1. วิเคราะห์เอกสาร 2. สัมภาษณ์เพื่อนครู
ระหว่างเปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน 2. ข้อมูลด้านครอบครัว 3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 4. อาชีพของครอบครัว 5. ชุมชนของนักเรียน	1. นักเรียน 2. เพื่อนนักเรียน 3. ผู้ปกครอง 4. เพื่อนครู	1. เริ่มต้นด้วยการพูดคุยกับนักเรียน ให้นักเรียนแนะนำตัว แล้วให้นักเรียนเขียนประวัติตนเอง 2. การพูดคุยกับนักเรียนจะเป็นรายบุคคลหลายครั้ง 3. มีการทำแบบสอบถาม แบบสำรวจ และแบบแสดงความคิดเห็น 4. จะติดตามนักเรียนแต่ละคนในการ เขาเรียนจะมีการเช็คชื่อเป็นคาบๆ 5. จะมีการพบนักเรียนในช่วงโมงโฉบวม และในวิชาที่สอน 6. พุดคุยสอบถามจากเพื่อนครู 7. มีการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง 8. นักเรียนมีปัญหา มีการไปหา ผู้ปกครอง 9. มีการทำโครงการเครือข่ายผู้ปกครอง จะสามารถติดต่อกันได้
ปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน 2. ข้อมูลครอบครัว	1. เอกสารการเก็บ รวบรวมข้อมูล	1. สรุปและวิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียน

2.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลครูสวัสดิ์อาศัยประสบการณ์ในการทำงาน สังเคราะห์จากข้อมูลหลายๆ ด้าน เช่น ผลการเรียน พฤติกรรมการเรียน พื้นฐานทางครอบครัว ลักษณะนิสัยของนักเรียนศึกษา ได้จากการทำงาน รายงานต่างๆ และกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

“การวิเคราะห์ต้องอาศัยประสบการณ์หลายๆ ด้านเป็นพื้นความรู้ บางที่ต้องเอาหลักจิตวิทยามาใช้ เช่น ม.6/2 เป็นศิลป์-ภาษา จะเน้นวิชาการมากๆ ไม่ได้ ทำอย่างไรจะเสริมเขาได้ อย่างตรงนี้ต้องรู้จักธรรมชาติเขาก่อน ก่อนที่จะวิเคราะห์ต้องรู้จักเด็กจริงๆ”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“พี่จะดูว่าครอบครัวทางบ้าน ผู้ปกครองมีปัญหาอะไรบ้าง นักเรียนเรียนดีไหม ดูพฤติกรรมเขาด้วย และก็การทำกรบ้านมาส่งเป็นอย่างไรทำมาส่งหรือไม่ทำมา พี่ก็จะดูรวมๆ กัน”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“มีการนำข้อมูลหลายด้านมาประกอบกัน ในด้านการเรียนจะมีการทำสถิติวิเคราะห์ให้เห็นภาพรวม ถ้ายังด้านพฤติกรรมก็จะสังเกตจากกิจกรรมต่างๆ ไม่ใช่ดูไฮมูมอย่างเดี่ยว ต้องดูการมาเข้าแถวตอนเช้าตรงเวลามั้ย และการทำงานต่างๆ ด้วยรวมๆ กัน”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

2.3 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.3.1 การใช้ผลด้านการพัฒนานักเรียน

ครูได้นำผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาใช้ในการพัฒนานักเรียนในด้านพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนหนังสือ มีการแก้ปัญหาด้านการเรียนในเรื่องการขาดแคลนทุนการศึกษา ครูสนับสนุนให้นักเรียนมีการขอกุณในการเรียน

“ผลจากการรู้แรกเลยคือทางด้านการเรียนการสอน รู้จักเขาแล้ว มันรู้ใจเขาแล้วจะพูดช่องไหนก็สลักเขาได้มันดักเขาได้ทุกทาง อย่างที่สองคือ ความประพฤตินี้ไม่ได้แค่สอนอย่างเดียวมันต้องสร้าง มันต้องให้เขาเก่ง ดี มีความสุข การรู้จักนอกจากจะทำให้เขาเก่งแล้วจะต้องให้เขาดีด้วย เราจะทำอย่างไรให้เขาอยู่ตรงกลางระหว่างเก่งกับดี เพื่อไปสู่การมีความสุข แต่เราก็อำมาก่อนการมีพระราชบัญญัติ”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“สำหรับตัวพี่เองโชคดีที่ได้สอนเด็กกลุ่มดี เป็นกลุ่มวิทย์-คณิต แต่จะปกติทั้งหมดมั๊ยไม่ใช่ ต้องการความช่วยเหลือผู้ปกครองแตกแยกมี นักก็มีเรื่องเศรษฐกิจทางครอบครัว หน้าที่

คือต้องติดต่อแนะแนวเพื่อขอทุน เมื่อวานนี้ไม่มาคนหนึ่ง มีปัญหา คือการตามครั้งแรกที่ ให้เพื่อนตามเพื่อน เมื่อวานยังไม่ถึงมือที่เพื่อนตามกลับมาแล้ว แต่ที่รู้ปัญหาพอสมควร เรื่องไม่มีเงินมาโรงเรียน พี่ก็เรียกเขามาคุยวันนี้ และก็ขอทุนให้เขาได้แล้วจากทางแนะแนว ก็พยายามช่วยเขาเต็มที่”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“เด็ก ม.4 ที่พี่หวังไม่ได้ผลการเรียนที่ดีเลิศ ต้องเจอปัญหาที่บ้านเขา แม่เด็กบางคนอยากให้ลูกออก แม่จบมาแค่ ม.3 ก็ออกมาค้าขายยังมีชีวิตอยู่ในสังคมได้ ตามธรรมชาติของเขาตัวเด็กก็อยากเรียน พี่ก็ต้องไปเจอที่ตัวแม่ แม่เขาไม่มีเงินส่งลูกเรียน พี่ก็ต้องขอทุนให้เขา”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“การที่มีชั่วโมงแนะแนว ก็ใช้ให้เกิดประโยชน์ พี่ก็จะรู้ว่ากลุ่มไหนปกติ กลุ่มไหนเสี่ยง กลุ่มไหนต้องการความช่วยเหลือ บางคนแค่สายตาสั้นก็มีปัญหาต่อการเรียน ปวดหัว รับประทานมองกระดานไม่เห็น เงินไม่มีซื้อ บางที่เราแยกเด็กออกมาได้เราก็บอกเขาจะให้เขายอมรับนะว่าเธอเข้าค่ายกลุ่มช่วยเหลือนะ ไม่ใช่เรามีปมด้อยแต่เธอมีปัญหาด้านสายตา ครูจะดูแลเธอเพื่อขอทุนหรือขอแว่น ซึ่งตรงนี้ครูจะไปประสานกับฝ่ายแนะแนว”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เพื่อนมีปัญหา นักเรียนมีปัญหา ครูจะพบผู้ปกครองที่บ้าน ไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน นักเรียนที่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง มีปัญหาเช่น ไม่มีเงินเรียน ครูก็ขอทุนให้เพื่อน ครูก็จะหาทุนมาให้”

นักเรียนคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

จากการสังเกตครูได้ส่งเสริมนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถในด้านคอมพิวเตอร์ให้มีการฝึกฝนทักษะเพื่อแข่งขันความสามารถทางการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และส่งเสริมนักเรียนที่มีความถนัดในการกีฬาให้ประสบความสำเร็จ

“โครงการส่งเสริมความรู้ความสามารถทักษะคอมพิวเตอร์ ฝึกซ้อมนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะคอมพิวเตอร์ ได้รับรางวัลเหรียญเงินและเหรียญทองแดง”

จากการวิเคราะห์เอกสารครูที่ปรึกษาดีเด่น กรณีศึกษาที่ 2

“ในช่วงหลังเลิกเรียนพี่ก็จะนัดเด็กให้มาฝึกการทำงานด้วยโปรแกรมต่างๆเพื่อจะได้ลงแข่งในระดับจังหวัด พี่ก็ไม่ได้หวังว่าเด็กเขาจะต้องชนะ ก็ต้องการแค่ให้เขามีประสบการณ์ เมื่อครั้งต่อไปจะมีโอกาสบ้าง”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“เพื่อนๆ ที่มีความถนัดในการกีฬาทางโรงเรียนและครู มีการส่งเสริมให้ได้แข่งขัน โดยไม่เสียการเรียนด้วย”

นักเรียนคนที่ 2, 4 ก.ย. 45

2.3.2 การใช้ผลด้านการพัฒนาการเรียนการสอน

การนำผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียน การเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้ดีขึ้น คือผลการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียนดีขึ้น การสอน ครูสวัสดิ์มีการทำงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนกล้าแสดงออก

“ครูสวัสดิ์สอนการจัดแจกันดอกไม้ให้นักเรียนดูและอธิบายไปพร้อมๆการสาธิต มีเอกสาร รูปแบบการจัดแจกันในหลายๆลักษณะให้เป็นตัวอย่าง และจัดให้ทำงานเป็นกลุ่มแล้วให้ออกมานำเสนอผลงานของตัวเอง บรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน”

จากการสังเกตการสอนวิชาคหกรรมกรณีศึกษาที่ 2,4 ก.ย. 45

“เด็กปีที่แล้วเวลา 1 ปี เด็กเรียนวิชาโครงการอาชีพกับพี่ พี่เอาสองอย่างบูรณาการกันเลยไปเยี่ยมบ้านกับกิจกรรมโครงการอาชีพ เด็กทำจริงทำที่บ้าน ทำแหล่งตรงไหนส่วนใหญ่จะทำที่บ้านเด็ก พอพี่ไปตรวจโครงการ ตรวจงานก็จะเจอผู้ปกครองเด็กไปในตัวและ ก็ทำโครงการไปในตัว จะทำให้ทำได้เต็มที่หน่อย วิชาเรียนเลยส่งเสริมกันด้วย เอาไปใช้ด้วยกันได้ด้วย”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

จากการสังเกตนักเรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้วิชาต่างๆ โดยเฉพาะในวิชาโครงการอาชีพพิธีและคอมพิวเตอร์ที่ครูสวัสดิ์สอน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการซักถาม ครูมีการสอนแบบบูรณาการในการทำควารู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลกับกิจกรรมในวิชาโครงการอาชีพ

2.3.3 การใช้ผลด้านการพัฒนาตัวครู

การใช้ผลด้านการพัฒนาตัวครูสวัสดิ์ ครูนำไปใช้พัฒนาการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู่มากที่สุด ครูสามารถนำการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาพัฒนาความรู้ความสามารถของตน และมีทักษะในการทำงานที่มีศักยภาพสามารถคิดวิเคราะห์และสรุปมาทำผลงานพัฒนาวิชาชีพของตนเองเกิดประสิทธิผลที่ดี

“จิตสำนึกของครูมีความสำคัญมากๆ แค่การประเมินของพี่อย่างไร พี่ปี 41 ครูแม่แบบ ปี 42 ครูดีเด่น ปี 43 ครูแกนนำ ปี 44 ครูที่ปรึกษาดีเด่น ปี 45 กำลังทำครูต้นแบบ แต่ทำไมพี่ต้องลงมาทำเพราะจิตสำนึก”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“เด็กเป็นตัวหนึ่งที่เราส่งเสริมพี่พอสมควร จากภาพลักษณ์ที่สอนเขาจากผลงานที่เขาพัฒนาเหมือนเติมศักยภาพในตัวพี่เหมือนผลงานครูดูที่ศิษย์ และดูที่ความทุ่มเทของเรา พี่ไม่เคยลงจากตึกก่อน 6 โมงเย็น พี่ทิ้งเด็กไม่ได้ พี่ต้องสร้างค่านิยมให้กับโรงเรียน”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“รางวัลเกียรติยศที่เคยได้รับ

- ครูแม่แบบดีเด่น ปี 2541 ของกลุ่มคนกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
- ครูดีเด่น จังหวัดสมุทรปราการ ปี 2542
- ครูแกนนำ สาขาคอมพิวเตอร์ ปี 2543 ของสหวิทยาเขตทวารวดี จังหวัดสุพรรณบุรี
- ครูที่ปรึกษาดีเด่น ปี 2544 จังหวัดสุพรรณบุรี”

จากการวิเคราะห์เอกสารครูที่ปรึกษาดีเด่น กรณีศึกษาที่ 2

“การทำงานของพี่มีมาเรื่อยๆ ความชำนาญในการทำงานมีมากขึ้น เพราะผ่านงานมาเยอะ แต่ตัวพี่เองต้องหาความรู้อยู่เสมอ นะ ก็การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ถ้าไม่ทันข่าวสารจะล้าหลังทันที ส่วนวิชาคหกรรมงานประดิษฐ์ก็จะต้องหาแบบ หาภาพจากนิตยสารอยู่ตลอด”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“การสอนในวิชาช่างดอกไม้ประดิษฐ์ ครูสวัสดิ์มีภาพประกอบเป็นรูปเล่ม อาทิ การจัดดอกไม้ในแจกัน การจัดสวนถาด และมีวัสดุ-อุปกรณ์การประดิษฐ์ต่างๆ เช่น กลีบดอกบัวปลอมที่ทำจากกระดาษ ใบไม้ประดิษฐ์ ตระกร้า-กระเช้า เป็นต้น”

จากการสังเกตการสอนวิชาช่างดอกไม้ประดิษฐ์กรณีศึกษาที่ 2

2.3.4 การใช้ผลด้านการพัฒนาโรงเรียน

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในการพัฒนาโรงเรียนสามารถพัฒนา นักเรียนได้ตรงตามศักยภาพ ส่งผลให้นักเรียนสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จให้กับทางโรงเรียน และสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในโรงเรียน

“แต่สิ่งที่ภูมิใจในเด็กที่เป็นในที่ปรึกษาห้อง ม.6/2 ได้เด็กเยาวชนดีเด่นระดับอำเภอ เป็นเด็กห้อง ม.6/2 ที่เขาไม่หน้าจะได้ และประธานนักเรียนก็เป็นเด็กห้อง ม.6/2 “

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“ที่พี่ต้องทำ พี่อยากให้งานของเราดีด้วยด้านความรู้สึก”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“การจะขอทุนให้นักเรียนก็ต้องมีการติดต่อกับทางฝ่ายแนะแนวต้องจีบๆ เขาไว้ เพราะเมื่อมีทุนอะไรเข้ามาเขาก็จะแจ้งให้เราทราบถ้าเด็กเราอยากจนก็จะได้ขอทุนเอาไว้ นักเรียนคนไหนมีปัญหาครูทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็จะช่วยกัน”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

2.4 ความเชื่อพื้นฐาน ความรู้และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4.1 ความเชื่อพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ความเชื่อพื้นฐานของครูสวัสดิ์ทำความรู้จักนักเรียนให้ความคุ้นเคยสนิทสนมเหมือนเพื่อน พี่ พ่อ-แม่ ในคราวเดียวกัน สร้างความไว้วางใจให้เกิดกับนักเรียน การพูดจาต้องมีความจริงใจ สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักเรียน มีความรักความเมตตาใกล้ชิดเข้ามามากๆ เข้าใจและปรับให้เข้ากับวัยของนักเรียน

“พี่เป็นคนมีศักยภาพ พี่เป็นคนไม่ดูถูกตนเอง บางคนที่เป็นโสดก็ทำงานทุ่มเทได้เต็มที่ แต่ในขณะที่ครูบางคนมีครอบครัว ครอบครัวของเขาไม่ได้สมบูรณ์ทุกครอบครัว บางคนลูกคนเดียวมีปัญหา ลูกห้าคนไม่มีปัญหา ฉะนั้นเข้ามามีส่วนร่วมมีบทบาทกับการทำงาน ความทุ่มเทของครูเหมือนกัน”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“ประสบการณ์ความเป็นครูแกลังว่าเจอคนนั้นเจอคนนี้ แต่ที่สำคัญเลยถ้าเข้าไปสนิทกับพ่อ-แม่เขาได้ครอบครัวเขาได้ การทำเป็นรู้จะได้ผลเกือบ 100% เช่นปัญหาเรื่องครอบครัว ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ หรือปัญหาสนใจเรียน ไม่อยากเรียน หรือบางที่มีแฟน ในลักษณะของเด็ก ม.ปลาย เราก็จาะไปที่วัยของเขา ฉะนั้นความสนใจในเรื่องตรงนี้ก็เลยอะ”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“อุดมคติประจำใจ คือ ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน และอุดมคติในการทำงาน คือ จงทำทุกอย่างอย่างจริงจัง และตั้งใจ เพื่อให้มีความสุขกับการทำงาน”

จากการวิเคราะห์เอกสารประวัติและผลงานกรณีศึกษาที่ 2

2.4.2 ความรู้ที่ใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ความรู้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ครูสวลีนนำมาใช้เป็นความรู้ในเรื่องของจิตวิทยา แนวโน้ม การสร้างแบบสอบถาม การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ครูอาศัยความรู้จากการฝึกการเป็นลูกเสือสามัญสร้างความเป็นระเบียบวินัยให้ตนเองเกิดมีศักยภาพในตนเองมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติ

“ลูกเสือทำให้เรามีกฎมีกติกาในตนเอง บางทีไม่ได้อะไรทฤษฎีความรู้อะไรไม่มีแต่มีวินัยในตนเอง เด็กจะรู้วันจันทร์ วันพุธ พี่จะแต่งลูกเสือ มันจะมีวินัยในการทำงาน พี่เอาตรงนี้มาจับในการทำงาน”

กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

“ที่เป็นที่ปรึกษา ที่คัดกรองเด็กตามแบบหลายๆตัวที่จะนำมาจับ เช่นจะมีแบบ SDQ ของจิตวิทยาแนะแนว ที่จะมีแบบพวกนี้นำมาใช้”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

2.4.3 ทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ทักษะในการทำความรู้จักนักเรียนที่สำคัญ คือการใช้จิตวิทยาในการสนทนา การสร้างความไว้วางใจ การสัมภาษณ์นักเรียน การเข้าถึงครอบครัวนักเรียน

“การคุยมี 2 ขั้นตอน คือ เด็กถ้าใจดีเก็บข้อมูลจริงบางทีก็ไม่ได้ ดุเกินก็ไม่ได้ใหญ่เลย ต้องปรับเอาบางที่เอาจริงเอาจัง บางทีก็จะเหมือนคุยเล่นๆ ผลออกมาเด็กบางส่วนจะคุยกับเราไม่คุยกับพ่อแม่ แต่พี่จะดูในส่วนของเพื่อนเขาด้วย เพราะเด็กวันนี้พี่ว่าเพื่อนเขาคือสำคัญ ข้อมูลบางอย่างเราสืบค้นไม่ได้ เขาไม่กล้าบอกเรา ไปลงที่เพื่อน เราจะได้ข้อมูลของเขาจากเพื่อน อย่างเมื่อ 2 วันก่อน เด็กพี่หายไป ถามเขาก็ไม่มีอะไร เขาไม่กล้าบอก แต่พอถามเพื่อนก็จะได้ข้อมูลมานิดหนึ่งก็จะลักไก่ก่อน เขาก็จะบอกเรา”

กรณีศึกษาที่ 2, 3 ก.ย. 45

“การที่จะให้นมัวร์จิตใจไม่ว่าจะเป็นน้ำเสียง บุคลิก วิธีการหาคำพูดมาใช้ครูค่อนข้างจะได้รับความเชื่อมั่นในเด็กเยอะมาก”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 2, 4 ก.ย. 45

สรุปผลกรณีศึกษาที่ 2

กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1. สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 1 ได้แก่ ด้านประวัติของนักเรียน-ครอบครัว สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของครอบครัว พื้นฐานทางสังคม 2. แนวทางการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยอาศัยกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมการเรียนการสอน การเยี่ยมบ้าน ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อนนักเรียน การสัมภาษณ์เพื่อนครู มีเครื่องมือที่ใช้มีแบบสำรวจความต้องการ การเขียนระเบียบสละสม 3. ครูดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน 4. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนโดยการสังเคราะห์จากแหล่งข้อมูลหลายด้าน เช่น ผลการเรียน พฤติกรรมการเรียน พื้นฐานทางครอบครัว ลักษณะนิสัย กิจกรรมที่ปฏิบัติ

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1. นำไปพัฒนานักเรียนในด้านการพัฒนาสุขภาพ การแก้ปัญหาด้านการเรียน ความพร้อมด้านทุนการศึกษา 2. นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น มีการสอนแบบบูรณาการ 3. นำไปพัฒนาตัวครูในด้านการสอน และพัฒนาทักษะในการทำงานมาสรุปเป็นผลงานการพัฒนาวิชาชีพ 4. นำไปพัฒนาโรงเรียนในการสร้างชื่อเสียง และเพื่อนครูเกิดความร่วมมือกันแก้ปัญหา

ความเชื่อพื้นฐานของครูในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การสร้างความไว้วางใจ การเป็นกัลยาณมิตร มีความรักความเมตตาและเข้าใจในวัยของนักเรียน ในด้านความรู้เดิมที่กรณีศึกษาที่ 2 นำมาใช้ในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ จิตวิทยาแนะแนว การสร้างแบบสอบถาม ความมีวินัยในตนเอง และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การสนทนา การสัมภาษณ์ การเข้าถึงครอบครัว

3. กรณีศึกษาที่ 3 ครูสุพจน์ เป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 7

3.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษาที่ 3

3.1.1 ภูมิหลังของกรณีศึกษา

ปัจจุบันครูสุพจน์(นามสมมติ)มีอายุ 48 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี แล้วบรรจุเข้ารับราชการในสังกัดกรมสามัญศึกษา ปี พ.ศ. 2518 ที่โรงเรียน C (นามสมมติ) อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ครุสมรสแล้ว

ทางการศึกษาคูสุพจน์จบการศึกษาระดับปริญญาตรี(กศ.บ.) วิชาเอกสังคมศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร และต่อมาศึกษาต่อในระดับการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) วิชาเอกการมัธยมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร

“ครูเรียนจบปริญญาโทมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยบรรจุได้ 2-3 ปี สนุกดีเหมือนกัน แต่ครูจบที่ มศว.”

หน้าที่ที่รับผิดชอบในโรงเรียนครูสุพจน์เป็นหัวหน้าหมวดกลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของโรงเรียน C และสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นครูประจำชั้นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งตามมาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน 1 ห้องเรียนทางโรงเรียน C มีการจัดให้มีครูที่ปรึกษา 2 คน รับผิดชอบต่อนักเรียนประมาณ 25 คน ต่อ ครู 1 คน แต่ครูสุพจน์ไม่ได้สอนนักเรียนที่ครูดูแล

“ที่ผ่านมาระบบของโรงเรียนนี้ให้ตามเด็ก ตั้งแต่ ม.1 – ม.3 แต่รุ่นนี้ตามตั้งแต่ ม.2 “

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นวิธีที่ดีถ้าทั่วประเทศทำได้ ให้ครูตระหนักว่า เด็ก 25 คน ตัวเองต้องดูแลแก้ไข เด็กจะอยู่ตรงไหนทุกพื้นที่ของโรงเรียนก็จะถูกต้อนรับเข้าโรงเรียน ระบบนี้เริ่ม 2-3 ปี แล้ว เราทำมาต่อเนื่องระบบนี้มีการัดระเบียบมีระบบชั้นมีการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่มีระบบ”

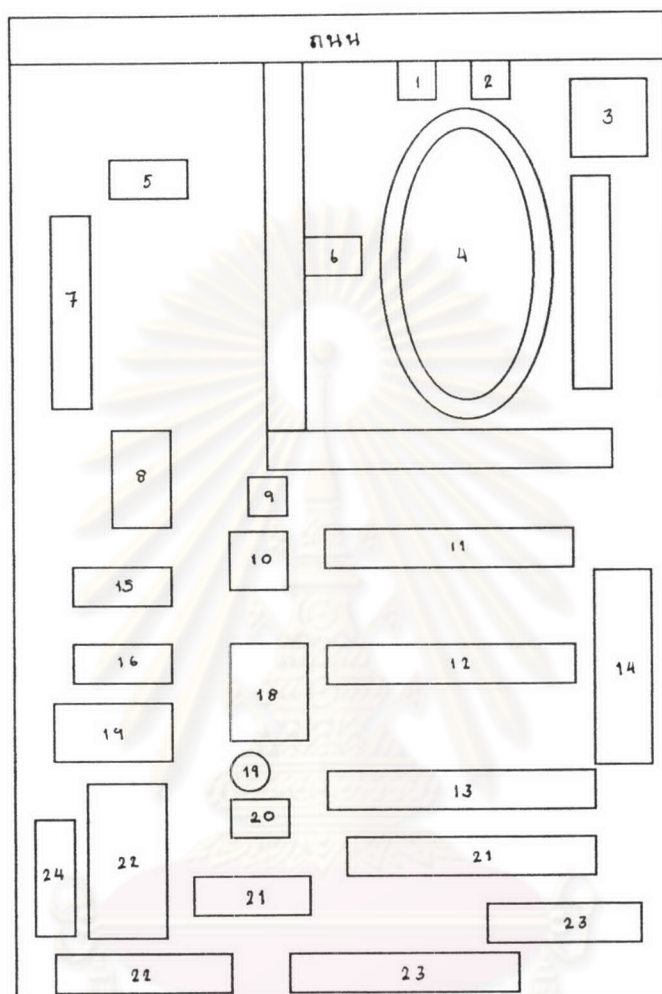
เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

3.1.2 สภาพทั่วไปของโรงเรียน C (นามสมมติ)

โรงเรียน C เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี แต่อยู่นอกเขตชุมชน ด้านหน้าโรงเรียนติดถนนหลัก ถนนมาลัยแมน และมีสถานที่ราชการคือสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา คือวัดป่าเลไลยก์ ด้านข้างโรงเรียนเป็นสถานศึกษาทั้งสองข้าง ส่วนด้านหลังโรงเรียนเป็นที่เอกชน และบ้านเรือนที่พักอาศัย สภาพแวดล้อมรอบๆ โรงเรียนแวดล้อมไปด้วยสถานศึกษา และวัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนผังโรงเรียน C ของกรณีศึกษาที่ 3

หมายเหตุ 1. ศาลาหลวงพ่อพระหินทราย 2. เจดีย์วัด 3. อาคารศูนย์กีฬากรมสามัญศึกษา 4. สนามฟุตบอล
ผสมลู่วิ่ง 5. กองอำนวยการ 6. อาคารสมาคม 7. อาคาร 4 8. อาคาร 5 9. ประชาสัมพันธ์ 10. ศูนย์วิทยุสำนักงาน
งานปกครอง 11. อาคาร 1 12. อาคาร 2 13. อาคาร 3 14. อาคาร 6 15. โรงฝึกงานศิลป์-ช่างยนต์-ช่างโลหะ
16. โรงฝึกงานเขียนแบบ-ไฟฟ้า-ช่างไม้ 17. หอประชุมและโรงอาหาร 18. ถังประปา 19. หอสมุด 20. โรงฝึก
งานช่างไม้ 21. โรงฝึกงานเกษตร 22. บ้านพักครู 23. บ้านพักนักเรียน 24. โรงเก็บของ

3.1.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนครูของกรณีศึกษาที่ 3

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานครูสุพจน์เป็นที่ยอมรับของเพื่อนครูด้วยกัน มีความตั้งใจใน
การปฏิบัติหน้าที่ มีน้ำใจ มีความขยันอดทน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่เป็นที่ไว้วางใจของครู
ทุกท่านในหมวด ครูมีบุคลิกภาพที่สุภาพอ่อนน้อม

“ครูกับเพื่อนครูมีเป้าหมายเดียวกัน ถ้าเขามีปัญหาเกี่ยวกับลูกเรา เขาก็จะมาแจ้งเราได้พูดคุยกัน”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“ครูสุพจน์จะมีตั้งใจในการทำงาน ทำงานจริงจัง มีความสุภาพ และที่สำคัญเลยครูเขาจะมีน้ำใจกับเพื่อนร่วมงาน มีความเข้าใจครูในหมวดเดียวกันดี”

เพื่อนครูคนที่ 1, 28 ส.ค. 45

“ครูเป็นหัวหน้าหมวดที่ดีมีปัญหามาปรึกษา และแก้ไขเรื่องต่างๆ ได้อย่างดี”

เพื่อนครูคนที่ 3, 28 ส.ค. 45

“บรรยากาศในหมวดวิชาสังคมศึกษาเป็นกันเอง มีมิตรจิตที่ดีต่อกัน นักเรียนมาขอพบครูท่านใด มีปัญหาอะไร ถ้าครูท่านนั้นไม่อยู่ครูคนอื่น ๆ สามารถช่วยเหลือได้”

จากการสังเกตในหมวดวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.1.4 ความสัมพันธ์กับนักเรียนของกรณีศึกษาที่ 3

ครูสุพจน์เป็นกัลยาณมิตรที่ดีกับนักเรียนเหมือนพ่อและแม่ นักเรียนมีปัญหาสามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง และสามารถแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง และรู้วิธีการพัฒนานักเรียนแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูเปรียบเสมือนพ่อของนักเรียนให้ความรักและเอาใจใส่ มีความเป็นกันเอง นักเรียนให้ความไว้วางใจที่จะพูดกับครูได้ทุกเรื่อง

“เด็กบางที่เขาก็มานำเสนอตัวกับครู เด็กเขากล้าแสดงออก เรื่องอะไรที่เขาเสียสิทธิ์เขาก็จะเรียกร้อง ร้องเรียนมาเราก็ช่วยแก้ปัญหาให้ บอกฝ่ายบริหาร เช่น เรื่องน้ำ มีอะไรก็จะคุยกัน”

เพื่อนครูที่ปรึกษาร่วม กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูเป็นคนใจดี ช่วยเหลือนักเรียนเสมอ เรื่องการเรียน ใครได้คะแนนดีก็ให้มาสอนเพื่อน ๆ ครูจะคอยเตือนให้อ่านหนังสือตลอดเวลา”

นักเรียนคนที่ 4 กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

“ครูประจำชั้น เหมือนพ่อและแม่ ครูจะมีวิธีการของครู โดยการโทรตามกับที่บ้านเลย มีการโทรคุยกับผู้ปกครอง เรื่องการเรียนครูก็จะตามถึงการเข้าแถวตอนเช้า”

นักเรียนคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูจะคอยดูแลทุกเรื่องเมื่อเจอกันข้างนอก ครูก็จะคอยทักทายเป็นกันเอง”

นักเรียนคนที่ 5 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูที่ปรึกษาของผมใจดีมากครับ ครูจะคอยติดตามผลการเรียน ถ้าโดดเรียนหนีเรียนครูจะคอยตักเตือน ครูจะคอยติดตามงาน”

นักเรียนคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

3.2 กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.1 สิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อมูลพื้นฐานที่ทางครูสุพรรณนำมาใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ข้อมูลด้านส่วนตัว ข้อมูลด้านครอบครัว ข้อมูลด้านความสามารถ ข้อมูลด้านสุขภาพ ข้อมูลด้านการวางแผนการศึกษา และอาชีพ และแผนที่แสดงการเดินทางจากโรงเรียนไปบ้าน

“ข้อมูลประจำตัวนักเรียน พอเข้ามาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะกรอกข้อมูลมาเรื่อยๆ เด็กเขาจะทำระเบียบของเขาเป็นปัจจุบันตลอด ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงต้องไปเร่งเอากับเขาเอง จากนั้นเราจะใช้ระบบติดตามข้อมูลด้านส่วนตัว ระบบติดตามมีหลายส่วน ถ้าเป็นปัญหาที่ตัวเด็ก ก็จะถามที่ตัวเด็ก ถามที่ผู้ปกครอง และถามครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลมา”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“พวกเรากรอกประวัติระเบียบสนสสมด้วยตัวเอง ครูจะเช็คตามนี้ แล้วก็ไปปรับปรุงวิธีการต่าง ๆ ในที่เราเขียน วิธีการสอน เช่น เราไม่เก่งวิชาอะไร ครูก็จะบอกครูประจำวิชานั้น ๆ ให้คอยส่งเสริมเรา”

นักเรียนคนที่ 3 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“พื้นฐานที่บ้านและครอบครัวทำให้มีผลต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนกับครู”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“เงื่อนไข่ง่ายๆ คือต้องรู้จักนักเรียนด้วยการมีระเบียบวินัยนักเรียนทั้งหมดเป็นข้อมูลพื้นฐาน จะให้ครูได้รู้ถึงเด็กตั้งแต่ประวัติส่วนตัว ประวัติด้านการเรียน พื้นฐานที่เป็นอุปนิสัย จะมีประวัติตั้งแต่ชั้นแรกที่เข้า ม.1 กับ ม.4 และครูที่เป็นที่ปรึกษาต้องตามเด็กไปด้วย เช่น เป็นที่ปรึกษา ม.1 ก็ต้องตามไป ม.1 ,ม.2, ม.3 ด้วยแล้วกลับมา ม.1

เพื่อนครูคนที่ 2 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

3.2.2 วิธีการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา

ครูสุพจน์จะให้นักเรียนเขียนประวัติตนเองในการแนะนำตนเอง ครูจะรู้จักนักเรียนโดยการจำลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล มีการเขียนประวัติให้นักเรียนแนะนำตนเอง ครูจะพูดคุยกับนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

“ถ้าเด็กประจำชั้นจะใช้วิธีการจำเอกลักษณ์ของเขาก่อนที่จะมีการใช้ระเบียบ เราจะมีให้เด็กเขียนอะไรเป็นวิธีการเริ่มแรกในการรู้จักเอาข้อมูลจากครูที่ปรึกษาร่วม จากครูที่เคยสอนเข้ามาพูดคุยซักถาม”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“ครูจะพยายามจำเราในลักษณะของเราที่เป็นเอกลักษณ์ ตัวเล็ก ตัวสูง และอาจจะเล่นชื่อเล่นพวกเรากันทุกคนในห้อง คาบแรกครูก็จะจำพวกเราได้เกือบทั้งห้องแล้ว”

นักเรียนคนที่ 4 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“จะพูดคุยกับเขาเริ่มแรกด้วยการเช็คชื่อก่อน และจะแจ้งข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนและจะเริ่มพูด ซักถามปัญหาเพื่อแก้ไข”

เพื่อนครูที่ปรึกษาร่วม กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

การพบนักเรียนของครูสุพจน์จะพบนักเรียนในช่วงการเข้าแถวตอนเช้า กิจกรรมโหมมรม มีการประชุมผู้ปกครอง มีการติดต่อกับผู้ปกครองตลอดเวลา ถ้านักเรียนเกิดปัญหาทางอาจารย์ จะแจ้งให้ทางผู้ปกครองทราบ และมีการไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้านบ้างในกรณีที่ต้องการพบผู้ปกครอง

“การจัดการเรียนการสอน ห้องประจำชั้นไม่เกี่ยวกับระบบการสอน เราจะเจาะเฉพาะคาบ โฮมรูม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง มีประชุมประจำชั้นสัปดาห์ในคาบที่ 9 วันจันทร์ ตอนเช้า กิจกรรมหน้าเสาธงโอกาสที่เราจะได้พบเด็ก ๆ”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“ครูสุพจน์ เป็นครูที่ปรึกษา มา 2 ปี ตั้งแต่ ม.2 แต่ก็ไม่ได้สอนพวกเราเลย ส่วนใหญ่ครูจะ ทำความรู้จักพวกเราตอนเช้าเข้าแถว โฮมรูม หรือตอนเย็นบ้าง”

นักเรียนคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูที่ปรึกษาทุกคนจะต้องรู้จักผู้ปกครอง มีเครือข่ายของผู้ปกครองเอาตัวแทนของแต่ละ ชั้นเรียนมาจัดระบบเครือข่าย”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“การประชุมผู้ปกครองมีเวทีให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเป็นเวทีใหญ่ และเวทีย่อยใน ห้องเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ช่วยแก้ไขอย่างไร เทอมละ 2 ครั้ง ถ้ามี ปัญหาเร่งด่วนก็จะเชิญผู้ปกครองมาพูดคุยแก้ปัญหาทันที”

กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ในด้านการพูดคุยกับผู้ปกครอง ถ้าเด็กไม่มาเรียนจะลาเป็นกรณีพิเศษโทรมาหรือผล การเรียนกลางภาคออกก็จะโทรมาถาม ถ้าผลการเรียนลดลงก็จะถามว่าเพราะอะไร ผิดพลาดตรงไหน ถ้าเด็กมีปัญหามากก็จะมี การไปเยี่ยมบ้าน ไปแบบไม่รู้ตัว แต่ส่วนใหญ่ ค่อนข้างจะรู้จักบ้านของผู้ปกครองเด็ก จะโทรศัพท์ติดต่อตลอด ถ้าหนีเรียนจะบอก ผู้ปกครองตลอด จะพยายามไม่ให้มีครั้งที่ 1 หรือครั้งที่ 2”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

การสนทนากันระหว่างครูที่สอนนักเรียนมีการจัดขึ้นเทอมละ 2 ครั้ง มีการปรึกษากับครูที่ ปรึกษา ร่วม มีการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง

“จะมีการประชุมระดับชั้น แต่ก็ไม่บ่อย เทอมละ 2 ครั้ง นอกจากครูที่ปรึกษาร่วมที่จะพูด กันบ่อย เจอกันบ่อย”

กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“การแก้ปัญหาโดยการพูดคุยกับเขา เป็นกัลยาณมิตรกับเขา พูดคุยกับพ่อ-แม่เขา ปัญหาของเด็กก็แตกต่างกันไปทั้งคนจนและคนรวย ดูที่สาเหตุ สภาวะแวดล้อมบางเรื่องเราเข้าไปเกี่ยวข้องกับเขามากไม่ได้ ถ้าบางเรื่องผู้ปกครองเขายอมรับได้หรือไม่ ต้องคุยกัน”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

“จะพูดคุยกับครูที่สอนกับเขาทุกท่าน จะรู้ว่าเขาช้าเขาเร็ว จะอาศัยจากครูผู้สอนท่านอื่น ๆ ด้วย”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 3

ตารางที่ 4.27 สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 3

เวลา	สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จัก	แหล่งข้อมูล	วิธีการในการรู้จัก
ก่อนเปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน	1. ระเบียบสะสม, บัตรสุขภาพ 2. เพื่อนครูและที่ปรึกษา ร่วม	1. ศึกษาจากเอกสาร 2. สอบถามจากเพื่อนครูและที่ปรึกษา ร่วม
ระหว่างเปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน 2. ข้อมูลครอบครัว 3. ข้อมูลด้านสุขภาพ 4. ข้อมูลการวางแผนการศึกษาและอาชีพ	1. นักเรียน 2. เพื่อนนักเรียน 3. ผู้ปกครอง 4. เพื่อนครู 5. เอกสาร	1. มีการกรงข้อมูลระเบียบสะสมของนักเรียนต่อจากชั้นเรียนที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร 2. จะมีระบบติดตามนักเรียนหลายส่วน เช่น จากนักเรียน ผู้ปกครอง งามครู 3. ในการทำความรู้จักนักเรียนจะจำจากเอกลักษณ์ของนักเรียน และใช้ข้อมูลจากระเบียบสะสม 4. จะมีการพบกันในช่วงโฮมรูม กิจกรรมหน้าเสาธง 5. มีการประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยเทอมละ 2 ครั้ง 6. มีการติดต่อกับผู้ปกครองตลอดทั้งทางโทรศัพท์ และที่บ้านนักเรียน
ปิดเทอม	1. ข้อมูลนักเรียน	1. ระเบียบสะสม, การรวบรวมข้อมูล	1. สรุปข้อมูลนักเรียนเพื่อการส่งต่อหรือใช้ในเทอมต่อไป

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

ในการทำความเข้าใจในข้อมูลซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์สรุปลักษณะนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูสุพจน์จะศึกษาจากข้อมูลหลายด้านนำมาประกอบกัน เช่น ประวัตินักเรียน ประวัติครอบครัว จากพฤติกรรมที่สังเกต จากการสนทนากับนักเรียน เพื่อนนักเรียน

“จะสังเกตจากใบเช็คชื่อที่เข้าสอนแต่ละวิชา จะดูที่การเข้าแถวตอนเช้า เช็คชื่อตอนเช้า ว่ามาสายไหม”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนดูจากระเบียบสะสมที่ทำมาติดต่อกันและมีการส่งต่อข้อมูล ตั้งแต่ ม.1-ม.3 มีทั้งประวัตินักเรียน ประวัติครอบครัว ด้านสุขภาพบ้าง ก็จะดูจากตรงนี้ ร่วมกันไป มีการบันทึกบ้างแต่ก็ไม่ได้ทำทุกคนจะทำกับนักเรียนที่มีปัญหาจริงๆ การทำก็จะทำร่วมกับครูสุพจน์”

เพื่อนครูคนที่ 1, 6 ก.ย. 45

“การสรุปเด็กว่าเขามีปัญหาหรือไม่ ก็ศึกษาจากหลายพฤติกรรมรวมๆกัน แต่เด็กที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องอื่นๆ จะมีอยู่เรื่องเดียวว่าจะทำอย่างไรให้ผลการเรียนดีขึ้น เพราะโชคดีเป็นเด็กห้องเก่ง ปัญหาความประพฤติไม่ค่อยเจอ”

กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

3.3 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3.1 การใช้ผลด้านการพัฒนานักเรียน

การใช้ผลในการพัฒนานักเรียนมีการส่งเสริมความสามารถของนักเรียน มีการสนับสนุนในด้านความถนัดของนักเรียนในด้านต่างๆ ครูสุพจน์ยังช่วยแก้ปัญหาในการเรียน การขอทุนให้นักเรียน

“นำไปใช้แก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน เช่น เด็กที่มีความสนใจในด้านประวัติศาสตร์ ก็จะส่งเสริมให้ในด้านข้อมูล ให้ความรู้เพิ่มเติม ถ้าเด็กที่สนใจด้านกีฬา ก็จะให้

เขาลงเล่นเป็นนักกีฬาโรงเรียน มีการซื้ออุปกรณ์กีฬาให้เป็นประจำห้อง เช่น ลูกบาสเกตบอล เด็ก ๆ จะชอบเล่นกันมาก”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“การส่งเสริมในหลายๆ ลักษณะ ในการตามความสนใจของเด็กบางคนชอบอ่าน ชอบเขียน ให้เขาเขียนมา เขียนคำติตติบอร์ดี เข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการ ไม่ใช่เราคนเดียว”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“เด็กที่ได้รับคะแนนดีก็ให้เขาไปขอยุทธและเราก็คอมเมนต์ไป มีทุนเรียนดี ทุนขาดแคลน เด็กบางคนก็จะอายไม่กล้าขอยุทธ เราก็จะคุยกับเขา”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

3.3.2 การใช้ผลด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

ครูสุพจน์มีการนำผลจากการรู้จักนักเรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถพัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพ บรรยายภาคในชั้นเรียนเหมาะสมแก่การเรียนรู้

“นักเรียนในที่ปรึกษาตัวเองไม่ได้สอน แต่จะใช้กับนักเรียนที่สอนอยู่ คือ ม.4 เพราะสอนเขาก็รู้จักเขาแต่ละคนดี ก็นำตรงนี้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และตอนนี้ทางโรงเรียนเป็นโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรใหม่ เป็นการเขียนเนื้อหาการเรียนสร้างขึ้นมาเอง แต่ก็มีกรอบนะ”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“บรรยายภาคในการเรียนวิชาสังคมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีความใฝ่รู้ มีการเตรียม สื่อ-อุปกรณ์ ความพร้อมในการนำเสนอ นักเรียนแบ่งกลุ่มรายงาน โดยครูสุพจน์จะให้หัวข้อและแต่ละกลุ่มไปศึกษาค้นคว้ามา พร้อมทั้งมีการประเมินแต่ละกลุ่มมีแบบประเมินที่ครูสุพจน์สร้างขึ้น”

จากการสังเกตการสอนวิชาสังคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูจะส่งเสริมผมในวิชาที่ผมสนใจ คือวิชาประวัติศาสตร์ ครูจะคอยแนะนำ มีการจัดทัศนศึกษาของพี่ ม.ปลาย ผมก็ขอไปด้วย ครูก็ให้ไป สนับสนุนเต็มที่ครับ”

นักเรียนคนที่ 4 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

3.3.3 การใช้ผลด้านการพัฒนาตัวครู

ครูสุพจน์มีการพัฒนาตนเองในการทำงาน ในการรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา มีการพัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์และสรุปข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล

“การที่เราจะต้องดูแลการเข้าแถวนักเรียนในตอนเช้าทุกวัน ตัวเราจะต้องมาก่อนนักเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างให้เขาเห็นถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ และก็การตรงต่อเวลาด้วย”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

“การที่เราเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้เข้าใจสถานะของนักเรียนมากขึ้นว่าทำไม่จึงแสดงพฤติกรรมอย่างนี้ ทำให้ตัวเราเองต้องมาฝึกคิดวิเคราะห์ให้เห็นถึงตัวเด็ก”

กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

“ครูสุพจน์ท่านจะมีการเตรียมการสอนก่อนที่ท่านจะสอนประมาณ 5- 10 นาที”

จากการสังเกตกรณีศึกษาที่ 3, 5-6 ก.ย. 45

3.3.4 การใช้ผลด้านการพัฒนาโรงเรียน

โรงเรียนมีการร่วมกับชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนและนักเรียน ปัญหาต่างๆ ในโรงเรียนลดน้อยลง ผู้ปกครองให้ความสนใจนักเรียนมากขึ้น เพื่อนร่วมงานเกิดความสามัคคีในการทำงาน

“นักเรียนในที่ปรึกษามีความประพฤติดีขึ้นเยอะ โรงเรียนกับชุมชนก็มีการร่วมมือกัน ผู้ปกครองเด็กก็ให้ความร่วมมือมาประชุมทุกครั้ง และเพื่อนครูด้วยกันที่เป็นที่ปรึกษาร่วมก็ร่วมมือกัน”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

“ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนลดลง ครูในโรงเรียนมีความเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น เมื่อมีการติดตามนักเรียนอย่างใกล้ชิดและมีระบบ”

เพื่อนครูคนที่ 1, 6 ก.ย. 45

“ภาระงานของโรงเรียนและครูที่ปรึกษาที่จะต้องดำเนินการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นภาระงานที่ต้องขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนทุกท่าน ที่เกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นจริงเวลาที่ต้องสละมาเพื่อพบครูที่ปรึกษาตลอดจนความร่วมมืออื่นๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนในปกครองของท่านได้ประสบความสำเร็จในการเรียน การอยู่ร่วมกันในสังคมและมีสุขภาพดี โดยมุ่งเน้นที่ ความสำเร็จของลูก คือความสุขของพ่อแม่ และเป็นความภาคภูมิใจของโรงเรียน”

จากการวิเคราะห์เอกสารสารสัมพันธ์กรรมสุด

3.4 ความเชื่อพื้นฐาน ความรู้เดิม และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.4.1 ความเชื่อพื้นฐานในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูสุพจน์จะใช้ความจริงใจกับนักเรียนในการศึกษาข้อมูลในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน สร้างความไว้วางใจให้นักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาต่างๆ ได้ตลอด

“เราต้องเป็นที่ไว้วางใจของนักเรียน เป็นกัลยาณมิตร นักเรียนเขาถึงจะเขามาหาเรา เมื่อเขาเข้ามาแล้วก็ต้องมีเวลาให้เขา รับฟังเขาเชื่อในตัวเขา ทำสิ่งพวกนี้ได้นักเรียนมีอะไรก็จะพูดคุยกับเราเอง”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

“ครูตอนพักกลางวันหรือคาบว่างของนักเรียนจะมีนักเรียนมาพบครู มาพูดคุยปรึกษาปัญหา หรือเล่าเรื่องราวต่างๆไป ให้ครูได้ทราบอยู่ตลอด”

จากการสังเกตกรณีศึกษาที่ 3, 28 ก.ย. 45

3.4.2 ความรู้เดิมในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูสุพจน์นั้น ครูจะต้องมีความรู้ในเรื่องของความแตกต่างในการแสดงพฤติกรรมของแต่ละวัย และหลักการทางจิตวิทยาแนะแนว จิตวิทยาวัยรุ่น จิตวิทยาครอบครัว

“การทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต้องมีความรู้ในเรื่องวัยของเด็ก พฤติกรรมของเด็กในช่วงนี้จะมีการแสดงออกอย่างไร ติดเพื่อนเราก็เข้าทางเพื่อน”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“การที่เราจะสร้างความไว้วางใจเราจะต้องมีจิตวิทยาต่างๆ มาช่วย มีจิตวิทยาแนะแนว จิตวิทยาวัยรุ่น แม้แต่จิตวิทยาสำหรับผู้ปกครองเราก็ต้องใช้ แต่บางครั้งก็ใช้ไม่ได้ผลเสมอไป ก็ต้องงดเอาประสบการณ์วิญญานครุมาใช้ แล้วเราก็ต้องค่อยๆ แก้ไขไป”

กรณีศึกษาที่ 3, 5 ก.ย. 45

3.4.3 ทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ทักษะในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูสุพจน์มีทักษะในการสนทนา สัมภาษณ์นักเรียน เพื่อนนักเรียน การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

“พูดถึงการมีทักษะเราต้องพูดเป็น มีเรื่องมาคุยกับเขา ทำตัวให้เราทันสมัยกับเด็ก มีการถามคำถามทางอ้อมๆ ไม่ให้เขาทันสังเกตว่าเรากำลังหลอกถามอยู่ ถ้าคุยกับเด็กเขารู้เรื่องก็สบายจะพูดอะไรเด็กเขาก็จะฟังเรา”

กรณีศึกษาที่ 3, 28 ส.ค. 45

“ครูสุพจน์จะพูดคุยกับนักเรียนสุภาพน่าเชื่อถือ นักเรียนมีปัญหาอะไรถ้าครูสามารถช่วยแก้ไขได้ครูจะทำได้สำเร็จ อย่างเช่น เด็กมีปัญหาเรื่องน้ำดื่ม ครู ก็จะแจ้งให้ฝ่ายบริการดำเนินการแก้ไข นักเรียนก็จะพอใจมาก เคารพเชื่อฟังครูสุพจน์มาก”

เพื่อนครูคนที่ 1 กรณีศึกษาที่ 3, 6 ก.ย. 45

สรุปผลกรณีศึกษาที่ 3

กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรณีศึกษาที่ 3 คือ 1. สิ่งสำคัญที่ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ประวัติส่วนตัวนักเรียน – ครอบครัว ความสามารถ ข้อมูลด้านสุขภาพ การวางแผนการศึกษา 2. แนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยอาศัยกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหน้าเสาธง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม 3. ครูมีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จากข้อมูลพื้นฐาน

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1. นำไปพัฒนานักเรียน ส่งเสริมความสามารถของนักเรียน สนับสนุนด้านความถนัด แก้ปัญหาด้านการเรียน 2. นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างบรรยากาศให้เหมาะกับการเรียนรู้ 3. การใช้ผลการพัฒนาด้านตัวครู พัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์ การสรุปข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล 4. การใช้ผลด้านการพัฒนาโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนมีปริมาณลดลง เพื่อร่วมงานเกิดความสามัคคี

ความเชื่อในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน เป็นที่ปรึกษาปัญหาแก่นักเรียน ในด้านความรู้เดิมที่นำมาใช้ คือ หลักการทางจิตวิทยาแนะแนว การแสดงออกพฤติกรรมของแต่ละวัย และทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือการสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรม

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สรุปผลการวิเคราะห์จากการสำรวจความคิดเห็นของครูมัธยมศึกษา

การสำรวจความคิดเห็นของครูมัธยมศึกษาเกี่ยวกับจำนวนครูมัธยมศึกษาที่มีการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 390 คน มีผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 325 คน (ร้อยละ 83.3) และผู้ที่ไม่ปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 65 คน (ร้อยละ 16.7) ผู้ตอบแบบสอบถามเห็น

ความจำเป็นของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทุกกรณี จำนวน 291 คน (ร้อยละ 74.6) และจำเป็นบางกรณี จำนวน 99 คน (ร้อยละ 25.4)

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษาที่มีการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีความเห็นเกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่ครูมัธยมศึกษาต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ

1. ด้านภูมิหลัง ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย เศรษฐกิจครอบครัว
2. ด้านลักษณะนิสัย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต
3. ด้านการเรียน ได้แก่ ความถนัด การสนใจใฝ่รู้ พื้นความรู้เดิม

แนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษาที่มีการปฏิบัติกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในช่วงเวลาทุกวัน ระหว่างเปิดเทอม ก่อนเปิดเทอม และหลังปิดเทอม ตามลำดับ มีวิธีการในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยวิธี สัมภาษณ์นักเรียน ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม สังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน และการเยี่ยมบ้านนักเรียน ตามลำดับ

ขั้นตอนกระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษาจากการสำรวจความคิดเห็น พบว่า

1. ขั้นตอนการกำหนดสิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของนักเรียน มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือก่อนมีการจัดการเรียนการสอน
2. ขั้นตอนการเลือกวิธีการและกิจกรรมในการเก็บข้อมูล มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือก่อนมีการจัดการเรียนการสอน
3. ขั้นตอนการกำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับปานกลาง และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือช่วงก่อนมีการจัดการเรียนการสอน
4. ขั้นตอนการบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือช่วงเวลาหลังการจัดการเรียนการสอน
5. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในสภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางในการช่วยเหลือ มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ ช่วงเวลาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
6. ขั้นตอนการสรุปผลการรู้จักนักเรียนมีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ ช่วงเวลาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

7. ขั้นตอนการนำผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปใช้ มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ ช่วงเวลาขณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

8. ขั้นตอนการประเมินผลการนำข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปใช้ มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ ช่วงเวลาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

9. ขั้นตอนการนำข้อมูลการประเมินผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาแก้ไข มีความเห็นว่าจำเป็นในระดับมาก และช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ ช่วงเวลาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การนำผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของผู้ที่มีกฏปฏิบัติกิจกรรมไปใช้ ในการพัฒนา นักเรียน ในระดับการพัฒนามาก ได้แก่ การแก้ไขปัญหาในการเรียน การอยู่ร่วมกันในสังคมกับผู้อื่น ด้านความรู้ความสามารถ เป็นต้น การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับการพัฒนาระดับมาก ได้แก่ การแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล บรรยากาศในชั้นเรียน การวางแผนการสอน เป็นต้น การพัฒนาตัวครูมีระดับการพัฒนาระดับมาก ได้แก่ การพัฒนาตามจรรยาบรรณครู การพัฒนาทักษะการทำงาน การเพิ่มทักษะด้านการสอน เป็นต้น การพัฒนาในระดับโรงเรียนอยู่ในระดับพัฒนามาก ได้แก่ การร่วมมือกับเพื่อนครูในการช่วยแก้ไขปัญหานักเรียน การสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการจัดการเรียนการสอน การสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จของโรงเรียน เป็นต้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาพหุกรณีศึกษา

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์จาก 3 กรณีศึกษา

ผลการศึกษา	กรณีศึกษาที่ 1	กรณีศึกษาที่ 2	กรณีศึกษาที่ 3
กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1. สิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับนักเรียน			
- ประวัตินักเรียน	✓	✓	✓
- ประวัติครอบครัว	✓	✓	✓
- ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	✓	✓	✓
- ด้านสุขภาพ	✓	✓	✓
- ความรับผิดชอบ	✓	✓	✓
- ความตรงต่อเวลา	✓	-	-
- พื้นฐานทางสังคม	-	✓	-
- การวางแผนการศึกษา	-	-	✓
2. แนวทางในการรู้จักนักเรียน			
- กิจกรรมไฮมูม	✓	✓	✓
- กิจกรรมหน้าเสาธง	✓	✓	✓
- การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	✓	✓	✓
- การสัมภาษณ์นักเรียน	✓	✓	✓
- การสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียน	✓	✓	✓
- การสัมภาษณ์เพื่อนครู	✓	✓	✓
- แบบสอบถาม	✓	✓	✓
- กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน	✓	✓	-
- แบบสำรวจ	✓	✓	-
- กิจกรรมรับประทานอาหารกลางวัน	✓	-	-
3. การวิเคราะห์ข้อมูล			
- จากข้อมูลเอกสาร	✓	✓	✓
- จากข้อมูลการสังเกต	✓	✓	✓
- จากข้อมูลบุคคล	✓	✓	✓
- จากสถิติวิเคราะห์	✓	✓	-
การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1. นำไปใช้ในการพัฒนานักเรียน			
- ความรู้ความสามารถ	✓	✓	✓
- ความถนัด	✓	✓	✓

ตารางที่ 4.28 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์จาก 3 กรณีศึกษา

ผลการศึกษา	กรณีศึกษาที่ 1	กรณีศึกษาที่ 2	กรณีศึกษาที่ 3
- แก้ไขพฤติกรรมนักเรียน	✓	✓	✓
- แก้ไขปัญหาด้านการเรียน	✓	✓	✓
- ด้านการพัฒนาสุขภาพ	✓	✓	-
2. นำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน			
- การสอนตามศักยภาพของนักเรียน	✓	✓	✓
- สร้างบรรยากาศเหมาะกับการเรียนรู้	✓	✓	✓
- การสอนซ่อมเสริม	✓	✓	-
3. นำไปใช้ในการพัฒนาตัวครู			
- ทักษะในการทำงาน	✓	✓	✓
- พัฒนาการสอน	✓	✓	✓
- การคิดวิเคราะห์	✓	✓	✓
- การเป็นตัวอย่างที่ดี	✓	✓	-
4. นำไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียน			
- การสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน	✓	✓	-
- การลดปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	✓	-	✓
- เพื่อนครูเกิดความร่วมมือ	-	✓	✓
ความเชื่อ ความรู้และทักษะในการรู้จักนักเรียน			
1. ความเชื่อพื้นฐาน			
- การให้ความเอาใจใส่	✓	✓	✓
- การเป็นแบบอย่างที่ดี	✓	✓	-
2. ความรู้เดิม			
- จิตวิทยา	✓	✓	✓
- การสร้างแบบสอบถาม	✓	✓	-
- การศึกษารายกรณี	✓	-	-
3. ทักษะ			
- การสัมภาษณ์	✓	✓	✓
- การสังเกต	✓	✓	✓
- การจดบันทึก	✓	✓	-

ตารางที่ 4.29 สรุปผลการวิเคราะห์พหุกรณีศึกษา

สิ่งสำคัญที่ต้องรู้	กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				การวิเคราะห์	การให้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ความเชื่อ ความรู้เดิมและทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
	แนวทางในการรู้จัก		ช่วงเวลา				
	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล					
1. ประวัตินักเรียน	1. นักเรียน	1. สัมภาษณ์	1. ก่อนเปิดเทอม	- การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล	1. การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน	1. ความเชื่อพื้นฐานต้องให้ความเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	
2. ประวัติครอบครัว	2. เพื่อนนักเรียน	2. สังเกตพฤติกรรม	2. ระหว่างเปิดเทอม	- การใช้สถิติในการศึกษา	2. การพัฒนาการจัดการเรียน สื่อและบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน	2. ความรู้ด้านจิตวิทยาและแนว จิตวิทยาย่อยอื่น การศึกษารายกรณี การสร้างแบบสอบถาม	
3. สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3. เพื่อนอาจารย์	3. แบบทดสอบ	3. ปิดเทอม	- นำข้อมูลจากหลายแหล่งมาสังเคราะห์แล้วสรุป	3. การพัฒนาตัวครูเองทั้งในด้าน การคิดวิเคราะห์ การสอน การทำงาน และการเป็นตัวอย่างที่ดี	3. ทักษะการสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึก การคิดวิเคราะห์	
4. ผู้ปกครอง	4. ผู้ปกครอง	4. ประชุมอาจารย์		- การจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อตรงตามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็ก	4. การพัฒนาโรงเรียน โดยสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการร่วมแก้ปัญหาของนักเรียน อันนำไปสู่การลดปัญหาภายในโรงเรียนและเพิ่มความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน		
5. เอกสาร เช่นระเบียบสะสม บัตรสุขภาพ	5. เอกสาร เช่นระเบียบสะสม บัตรสุขภาพ	5. ประชุมผู้ปกครอง					
6. สุขภาพร่างกาย	6. สุขภาพร่างกาย	6. ให้นักเรียนเขียนประวัติ					
7. การวางแผนทางการศึกษา	7. การวางแผนทางการศึกษา	7. ตรวจงานนักเรียน					
8. ความถนัด	8. ความถนัด	8. เยี่ยมบ้าน					
9. ความสามารถ	9. ความสามารถ	9. เพื่อนเตือนเพื่อน					
10. ความรับผิดชอบ	10. ความรับผิดชอบ	10. สอบถาม					
11. ความตรงต่อเวลา	11. ความตรงต่อเวลา	11. สอบถาม					
		อาหาร					
		กิจกรรมทำ ความ					
		สะดวก					
		การจัดการเรียนการสอน					

3. สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและการศึกษาพฤติกรรมศึกษา

3.1 กระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.30 สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลการศึกษากระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
การสำรวจความคิดเห็น	การศึกษาพฤติกรรมศึกษา	
<p>(1) สิ่งสำคัญที่ต้องรู้</p> <p>-ด้านภูมิหลัง ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกาย เศรษฐกิจครอบครัว</p> <p>-ด้านลักษณะนิสัย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>-ด้านการเรียน ได้แก่ ความถนัด ความสนใจใฝ่รู้ พื้นความรู้เดิม</p>	<p>(1) สิ่งสำคัญที่ต้องรู้</p> <p>ได้แก่ ประวัตินักเรียน ประวัติครอบครัว สถานะทางเศรษฐกิจ สุขภาพร่างกาย การวางแผนการศึกษา ความถนัด ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา</p>	<p>(1) สิ่งสำคัญที่ต้องรู้</p> <p>-ด้านภูมิหลัง ได้แก่ ประวัตินักเรียน ประวัติครอบครัว สถานะทางเศรษฐกิจ สุขภาพร่างกาย</p> <p>-ด้านลักษณะนิสัย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงต่อเวลา</p> <p>-ด้านการเรียน ได้แก่ ความถนัด ความสนใจใฝ่รู้ พื้นความรู้เดิม ความสามารถ</p>
<p>(2) แนวทางในการรู้จัก</p> <p>-แหล่งข้อมูล ได้แก่ นักเรียน เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ระเบียบสะสม</p> <p>-วิธีการเก็บข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน</p>	<p>(2) แนวทางในการรู้จัก</p> <p>-แหล่งข้อมูล ได้แก่ นักเรียน เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ระเบียบสะสม กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมรับประทานอาหาร กิจกรรมทำความสะอาด การจัดการเรียนการสอน</p> <p>-วิธีการเก็บข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน การประชุม การตรวจงาน</p> <p>-ช่วงเวลา ได้แก่ ก่อนเปิดเทอม ระหว่างเปิดเทอม และปิดเทอม</p>	<p>(2) แนวทางในการรู้จัก</p> <p>-แหล่งข้อมูล ได้แก่ นักเรียน เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ระเบียบสะสม กิจกรรม</p> <p>-วิธีการเก็บข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรม จากกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมรับประทานอาหาร กิจกรรมทำความสะอาด การจัดการเรียนการสอน การเยี่ยมบ้าน การประชุม การตรวจงาน</p> <p>-ช่วงเวลา ได้แก่ ก่อนเปิดเทอม ระหว่างเปิดเทอม และปิดเทอม</p>

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลการศึกษากระบวนการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		สรุปกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
การสำรวจความคิดเห็น	การศึกษาพฤติกรรมศึกษา	
	(3) การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน (4) การวิเคราะห์ -การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล -การใช้สถิติในการศึกษา -นำข้อมูลจากหลายแหล่งมาสังเคราะห์แล้วสรุป -การหาสาเหตุของปัญหานักเรียน -การจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อตรงตามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็ก	(3) การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (4) การวิเคราะห์ -การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล -การใช้สถิติในการศึกษา -นำข้อมูลจากหลายแหล่งมาสังเคราะห์แล้วสรุป -การหาสาเหตุของปัญหานักเรียน -การจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อตรงตามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็ก

3.2 การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4.31 สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		สรุปการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
การสำรวจความคิดเห็น	การศึกษาพฤติกรรมศึกษา	
(1) การพัฒนานักเรียน ได้แก่ การแก้ไขปัญหาในการเรียน การอยู่ร่วมกันในสังคมกับผู้อื่น ด้านความรู้ความสามารถ	(1)การพัฒนานักเรียน ได้แก่ ใน การพัฒนาความรู้ความสามารถ ความถนัดแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ปัญหาทางด้านการเรียน ด้านทุน การศึกษา และเรื่องสุขภาพ	(1) การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน แต่ละคน ความรู้ความสามารถ ความถนัดแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ปัญหาทางด้านการเรียน ด้านทุน การศึกษา และเรื่องสุขภาพ
(2)การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเป็นรายบุคคล บรรยากาศในห้องเรียน การวางแผนการสอน	(2)การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ในการสอนตามความรู้ความสามารถ มีการสอนเสริม และสร้างบรรยากาศเหมาะกับการเรียนรู้	(2) การพัฒนาการจัดการเรียน สื่อ และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)สรุปผลการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคล

การใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		สรุปการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
การสำรวจความคิดเห็น	การศึกษาพหุกรณีศึกษา	
(3) การพัฒนาตัวครู ได้แก่ การพัฒนาตามจรรยาบรรณครู การพัฒนาทักษะการทำงาน การเพิ่มทักษะด้านการสอน	(3) การพัฒนาตัวอาจารย์ ได้แก่ ทักษะการทำงาน พัฒนาการสอน การคิดวิเคราะห์ และการเป็นต้นแบบที่ดี	(3)การพัฒนาตัวครูเองทั้งในด้าน การคิดวิเคราะห์ การสอน การทำงาน และการเป็นต้นแบบที่ดี
(4) การพัฒนาในระดับโรงเรียน ได้แก่ การร่วมมือกับเพื่อนครูในการช่วยแก้ไขปัญหาให้นักเรียน การสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการจัดการเรียนการสอน การสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จของโรงเรียน	(4)การพัฒนาโรงเรียน ได้แก่ สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน ปัญหาภายในโรงเรียนลดลง และครูเกิดความร่วมมือ	(4)การพัฒนาโรงเรียน โดยสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการร่วมแก้ปัญหาของนักเรียน อันนำไปสู่การลดปัญหาภายในโรงเรียนและเพิ่มความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน

3.3 ความเชื่อพื้นฐาน ความรู้เดิมและทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อพื้นฐาน ความรู้เดิมและทักษะในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการศึกษาพหุกรณีศึกษา

- 1.ความเชื่อพื้นฐานต้องให้ความเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
- 2.ความรู้ด้านจิตวิทยาแนะแนว จิตวิทยาวัยรุ่น การศึกษารายกรณี การสร้างโครงสร้างสอบถาม
- 3.ทักษะการสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึก การคิดวิเคราะห์